

کتابخانه
موزه و مرکز اسناد
سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

۵۲۵۲

کتابخانه مجلس شو

کتاب قصص السادات

مؤلف میرزا شرف الحسینی

شماره ثبت کتاب

موضوع

شماره قفسه

۹۲۳۰۱

خطی - فهرست شده

۵۴۹۴

۵۲۵۲

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب قصص السادات

مؤلف میرزا شرف الحسینی

شماره ثبت کتاب

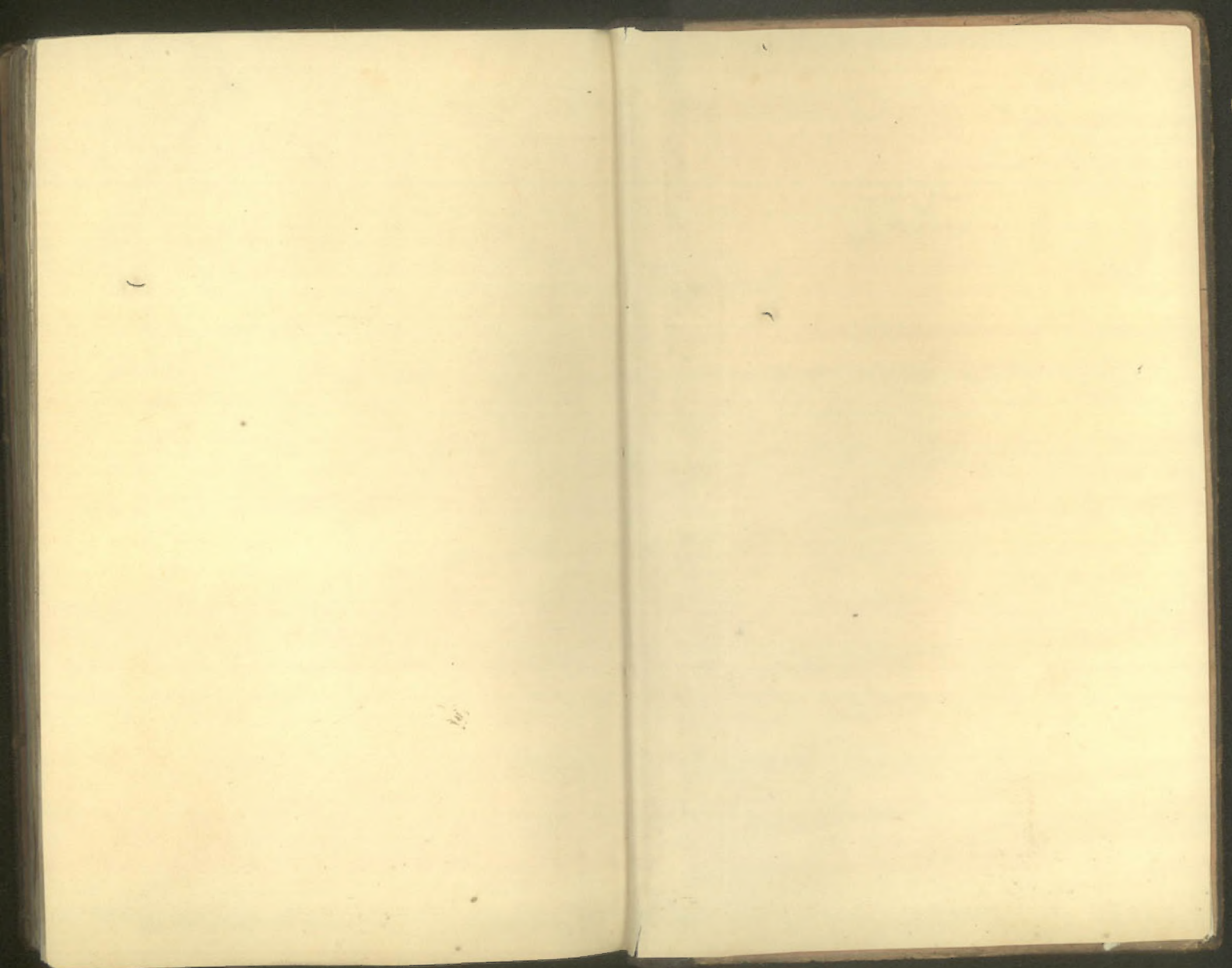
موضوع

شماره قفسه

۹۲۳۰۱

خطی - فهرست شده

۵۴۹۴

مجلس
مجلس

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل العلم نوراً يضيء في القلوب
والعلم هو نور القلب والقلب هو نور العين
والعين هي نور الوجه والوجه هو نور الجسم
والجسم هو نور النفس والنفس هي نور الروح
والروح هي نور الله والحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين
الذين هم نور في الدنيا والآخرة
والله اعلم بالصواب

باب في بيان

٥٤٩٤

٥٤٩٥

باب في بيان
١٢٨٢

باب في بيان
١٢٨٢

دوي عن ابوتوب قال سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول اني اقبل عليا بوجهه
فاننا رجلا بعد رجل حتى وصل الى مندي فجعل يليل النظر الى وجهي وده لـ
يا ابا اوتوب فقلت له ليبيك يا رسول الله فقال ما لي اوى وجهك صيف ولونك
متغير فقلت وعقلك يا رسول الله اني في ثلثة ايام لم اكل شيئا واولادي لم يظعم
شيء من الطعام ولقد خرجت من منزلي ولا خلفت خلفي ولا خير ولا كثير ولا قليل
فقال رسول الله يا ابا اوتوب نادى بك فنادته فاحذها واخذها بين يديها
فرايت اني على صدره مشدود من الخرج وقال النبي يا ابا اوتوب ان لي وفاطمة الحسن
والحسن ثلثة ايام لم يظعم شيئا من الطعام والذي جشني بالحق ذنبا لقد عرفت علي
خزان السموات والارض فابيت ان اقبلها ورضيت ان اكون عبدا سكرانا
يا ابا اوتوب املك دعاء علي بن ابي طالب في هذه الساعة قلت نعم فذكر لي داني يا
رسول الله قال سمعتك مد يدك وتلق بيمينك اليه الجني الخيم يا صاحبي في شدة
يا مربي في صدقي يا ذا القدر العظيم يا خير من عبادي وعفي اللهم اني اعمد
يا مربي في شدة بطني ومن عني يطعيني ومن جاد بغيري اللهم اني اعمد
يا مربي في شدة بطني ومن شدة كل ذنبي انت اخذت يا صبيح الانبياء في علي بن ابي طالب
اللهم اني مغفرك اوسع من ذنوبي وانك رحيمك ادعني من علي اللهم
اجعل في ابا اوتوب خيرا يرجو اليه في هذه الساعة الشريفة انك على كل
شيء قدير قال ابا اوتوب فما اقبلت الى بيتي فرايت دنانا خادما من البيت
قد دخلت الى زوجتي فقلت يا مباركة ما خلعت عندك شيئا من الطعام الا
حنطة ولا شعير فوالله ان هذا الدنان الذي يخرج من البيت مات يا ابا اوتوب
سمعت ابي دوحه الانصاري يقولون ان بيت ابا اوتوب لم يظعم شيئا
من الطعام فقلت الحطاب في الدار وتركته في السور ونحت في النار فوجبت
مرايا نحت الرجا ودورت الرجا حتى يبعثون صوت الرجا ويرون الدنان
فيظنون ان نحن في كناية منهم فيقولون هم اغنيا ولا يقولون هم فقراء قال
ابا اوتوب فدخلت الدار فرايت الرجا تدور من غير كف يدورها وهي تنف

نفا بقدرة الله تعالى الذي يقول للشيء كن فيكون فقلت لها يا مباركة لقد
لحقنا اليوم ببركة رسول الله صلى الله عليه وسلم انني بكيل قال ابا اوتوب فقلت اكيل كيدا
بعد كيل حتى اكفيت من الدقيق وما بقي موضع اجعل الدقيق فيه والرجا
تدور وتنف الدقيق قال سمعت الامراة الى الرجا فابقتها واحدة من
الآخر فانقطع الدقيق فقلت لها قومي الى السور فزدني له من ارضي يخبز
الى الاولاد فانهم قد اضرهم الجوع قال ابا اوتوب فقلت الى السور فاذا هو
ملآن خبزا بقدرة الله تعالى تكفي اقلنا عيشا اما والله مكانه رعيته
آخر فقلت اني بما في فريشت الماء في السور فانقطع الخبز فقلت لزوجتي قومي
فصلوني فترك الله تعالى كما افعنا واشبع جونا وبعج اولادنا قال فما زلتنا
واكفين وساجدين حتى معنا بلول ينادي للصلوة فخرجت اسلي مع النبي فانا
لثقت الى دهرنا عكا وانا ابا اوتوب اتحدثني ام احديثك فقلت الحديث
اهل من بك يا رسول الله والحق للتماع فقال رسول الله يا ابا اوتوب لو لم
تقلب زوجتك الرجا لامت متف الدقيق ايام جوتك يا ابا اوتوب ولو لم يرد
الماء في السور ما انقطع الخبز ايام جوتك يا ابا اوتوب الرجا وكل الرجا لمن

خالف محمد وال محمد

محمد

سنة ١٠٠٠

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي خص محمد وآله بالكرامة. وخباهم بالرسالة. وخصهم
بالوسيلة. وجعلهم ورثة الانبياء. وخباهم بالوصايا والامامة. وعلمهم
علم الكائنات وما بقي. وجعل الخلق من القاصدين اليهم وشرقيهم به.
وجعلهم الحق على القرائن. وهو سيد السادات. وعند نيل
الطلبات. الذي هو سيد ادان الاشياء والسادات. ولزوجة
اقارب رسوله معارج الدرجات. ومشي على مظل الجاهات. وسلكنا
في صلات ذرية رسوله المصطفى الذين انزل في علو شأنهم ولزوم محبتهم
قولا اسألكم عليه اجر الا المودة في القربى. حمدا لله. حسنة
وشكر الابد من منة علي جد. اعني غمام التبيين. ونسبكم

المسلمين

الحمد لله الذي خص محمد وآله بالكرامة. وخباهم بالرسالة. وخصهم بالوسيلة. وجعلهم ورثة الانبياء. وخباهم بالوصايا والامامة. وعلمهم علم الكائنات وما بقي. وجعل الخلق من القاصدين اليهم وشرقيهم به. وجعلهم الحق على القرائن. وهو سيد السادات. وعند نيل الطلبات. الذي هو سيد ادان الاشياء والسادات. ولزوجة اقارب رسوله معارج الدرجات. ومشي على مظل الجاهات. وسلكنا في صلات ذرية رسوله المصطفى الذين انزل في علو شأنهم ولزوم محبتهم قولا اسألكم عليه اجر الا المودة في القربى. حمدا لله. حسنة وشكر الابد من منة علي جد. اعني غمام التبيين. ونسبكم

المسلمين. وعبه علم اليقين. احدا جادا مقربا. واشرف آباء ذرية.
محمد صاحب الاولاد المظلومين من ائمتهم كلال الضباب المتأخرون
على مراتب الثواب. فواياهم خلائفهم الضباب الذين يظهرون
في عبادتهم حبة الانضاب. صلى الله عليه وآله الطيبين الطاهرين سيما
على افضل الوجوه. ونسبهم لئلا يلبس. كما لله الشاطو. ولا يحط الله
الصافي. المولود في بيت الله المعظمة. والذات الطاهرة المطهرة.
امير المؤمنين علي عليه السلام لوان الله ولا يعلوهم جميعا **الشيعة**
المختص **باشراق** در كعبه فلقوا الزمان كزاد. ان انا روي باب
خطيبه ككنا. برنا لا يورده الا كذبت. بر دوش شرف باي كاي
كه ناد **وله** كالد ولدت يا يوم الشرف. في الكعبة والتخلفا كالتدفع
فانقبلت الوجع شطر الكعبة والكعبة وجهها اتجاه الجحف. ولعنه الله على
اعلانهم المنافقين الى يوم الدين **وله** بر سيدك يا ثبات محمد صلوات
بر زوج رسول نفس احمد صلوات. بر مره خليفة باحق نرين. بر هر دو
نبيين محمد صلوات **اشاف** جون فاضل ولت ابادي از علماء اهل
سنة دياره اند محمد صلوات تعاليتو يد رساله مناقب دو زمان ذرية
نور صلى الله عليه وآله سواد اعظم شاعر اقليم جهان ابا داود الميخايل كشمير

الحمد لله الذي خص محمد وآله بالكرامة. وخباهم بالرسالة. وخصهم بالوسيلة. وجعلهم ورثة الانبياء. وخباهم بالوصايا والامامة. وعلمهم علم الكائنات وما بقي. وجعل الخلق من القاصدين اليهم وشرقيهم به. وجعلهم الحق على القرائن. وهو سيد السادات. وعند نيل الطلبات. الذي هو سيد ادان الاشياء والسادات. ولزوجة اقارب رسوله معارج الدرجات. ومشي على مظل الجاهات. وسلكنا في صلات ذرية رسوله المصطفى الذين انزل في علو شأنهم ولزوم محبتهم قولا اسألكم عليه اجر الا المودة في القربى. حمدا لله. حسنة وشكر الابد من منة علي جد. اعني غمام التبيين. ونسبكم

الحمد لله الذي خص محمد وآله بالكرامة. وخباهم بالرسالة. وخصهم بالوسيلة. وجعلهم ورثة الانبياء. وخباهم بالوصايا والامامة. وعلمهم علم الكائنات وما بقي. وجعل الخلق من القاصدين اليهم وشرقيهم به. وجعلهم الحق على القرائن. وهو سيد السادات. وعند نيل الطلبات. الذي هو سيد ادان الاشياء والسادات. ولزوجة اقارب رسوله معارج الدرجات. ومشي على مظل الجاهات. وسلكنا في صلات ذرية رسوله المصطفى الذين انزل في علو شأنهم ولزوم محبتهم قولا اسألكم عليه اجر الا المودة في القربى. حمدا لله. حسنة وشكر الابد من منة علي جد. اعني غمام التبيين. ونسبكم

اندیشه را در دل با او مدینه توفیق یافته محبت اهل بیت نبوت را سفینه
 بجا داشت و بی بحر عسلیا و سالک این صلیک را خرم و سلیم از آفات و خدایان
 و افندی رساله در مناقب ذریه رسالت پناه نبوی صلی الله علیه و آله تالیف
 و ترویج محبت ایشان را موقوف منطوق آیه و تصریح حدیث اکبر جاداد است
 شمرده مترقیان بود که بوسیله مودت با دانت شاد آب از کوثر حیات
 چنان شود که بوضا اناهد مقصود طوطی و فصل الیه رسید زری
 عقل خوش مشر و صلحیم بر خورد فافال ازین معنی که مرتبه عظمی الخیری
 با اعتقاد خلافت ملائکین ثلاث میسر نیست **بکیت** این دانت سه گفته
 همگیان نبوده و فایز را مرتبه مرغ خوش الحان نبوده و علامه شیخ خونا
 الله تعالی هم از غایت ظواهر این معنی فتاوی اکر ام ذریه رسالت را
 بدست غیب خیال داده بشیر از تالیف فارسی بخوبی که منعطفشان
 کوثر محبت اهل بیت نبوت و اهل بیت نبوی **این فی الحقیقه هراسم لکن**
یعنی حسین و حسن مترقی و سیراب شوند نفوده بودند بیتا
 علایک بخاطر این کمترین ابعاد الحیوید حد اشراف الحیوید رسید
 که چند استقصای طریقیان تمام در بیان ایمنه لب بلکه عسری
 از ایشان میسر نیست اما زباده از رساله فاضل نجوم مستند بایات

در بیان خصوص آل و اقربای نبی صلی الله علیه و آله چون تفخیر و تحقیق
 منطوق اولاد و ذریه و مترقی بخود طور و کور شد باید موافق آیه و حدیث
 معلوم شود که خصوص آل و اقربای نبی صلی الله علیه و آله هرگاه مذکور شود
 جامع منطوق حدیث قال الله تعالی فی سوره الانفال **و اعلموا انما غنیمت من عندی**
فان لله حمه و للرسول و لایزای العزیز و الیتامی و المساکین و ابن
المنبت ان کنتم ائمت بالله و یا انزلنا علی عبدنا یوم الفرقان یوم النحر
للطهاران و الله علی کل شیء قدير یعنی با بنیاد مؤمنان که انچه غنیمت کند
 از کافران بقهر از هر چه اسم شی بران اطلاق توان کرد پس بدستی که مر خدا
 بر است بخیر آن و مر رسول خدا و صلی الله علیه و آله و مر خویشان رسول
 صلی الله علیه و آله که بنیها شدند و بنی عبدالمطلب و بنیان ایشان و
 در دنیای محتاج ایشان و مسافران ایشان که زادی نداشته باشند
 که بوطر خود باز گردند هر چند که در وطن خود متولد باشند پس خویشان
 رسول صلی الله علیه و آله در مقام بنیها تمام و بنی عبدالمطلب در مقام بنی
 تقییر که از تقاسیم و معبره قلی شد و مشهور میان امامیه آنست که در حیات
 مسنون میوه صلی الله علیه و آله خمس شش قسمت منقسم میکرد پس
 قسم خاصه انحصرون بود و بعد از آن حضرت خاصه امامی که قائم مقام

او باشد تا حضرت صاحب الزمان صلوات الله علیه و سلمه قسم دیگری
 ایام و سالکین و این سبیل چنانچه مقرر بوده و این حکم مستمر است همیشه
 و بعد از آن میفرماید که خمس را مستحقان آن را بنمایند اگر مستبد شما
 از روی تحقیق ایمان آورند بخدا و آنچه فرمودست از ایمان از امانت تو ای
 و نزول ملک و غیر آن برینند ما که محمد است صلی الله علیه و آله در روزی
 و جدا شدن خود از اجل و آن روزی بود که هم رسیدند و در کوه مسلمانان
 و کافران و آن روز جمعه هفدهم شهر رمضان المبارک در سنه ثانیه از
 هجرت بود و از حضرت میزان الله الفارق و مصابیحه القاطع جعفر بن محمد
 الصادق علیه السلام روایت کرد که زوایای خمس در نوزدهم شهر رمضان المبارک
 واقع شد و با آنکه یغما یک خدای تعالی و هر چه توانست که مردم اندک را بر
 آن کربسار غالب بنیاد از حضرت ابوعبدالله علیه السلام منقول است که چون حق
 تقاضا کرد ایند بر ما صدقه را یعنی یک کوزه مفر و صدقه را خمس را برای ما مقرر
 فرمود پس صدقه بر ما حرام است و خمس بر ما حلال و در احادیث وارد شده
 که خدای تعالی خود را شریک گردانید با پیغمبر صلی الله علیه و آله و آله
 بیت در خمس و چنانکه مردم متکبره شوند که خمس هر یک از اشیاء و شیخ
 نکند به تحقیق خمس مذکور ایشان بخایند که او صاحب نارنج است ایشان

نیز

انشرف ارفع آنکه در حفظ بیضه اسلام تمامت قایلینش و تشریف نیاست
 القام با امر الله و سیدنا المنتظر لدین الله صاحب الامر و امام العصر عجل الله
 بصلواته و سلمه علیه و تحبیر کائنات از ائمه الهی عجل الله فرجه و سلمه الله
 نصرته و معقود و سرافراز است متفخر و سرافرازند و حفظ دین و دنیای خود را در
 ظلمات و ظلمت روز افزون ابدی و خون میدانند و بر طایفه فار و در کد شع
 بزم مجلس هیون و فست قناریان میجویند **مؤلف** اگر روشن شود کائنات
 از شع اقبالش یکام دل زخم بر و انسان یکدرد و در این و در دلهای
 داج بفریغ و ابتهاج و حیات خود و عالمیا نراس و مقدم او و مینماید
 قلمنا انما شرعت فیہ و هر چه بی و نعم او یکم توکل علی الله الجلیل و چون
 در رمضان اول و اولاد و اقر با حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله شرف الدین
 یافته بفضائل الشادان و موسوم گردید و این رساله مشتمل است بر باب
 مقدمه و سه باب و خاتمه اثنا عشر مضمون بر سه فصل است **فصل اول**
 در بیان طریق نبوت و نبی همان شرفاء الله تعالی بالنسب الشریف که
 نسب و طایفه و اوقاف شیخ مقدس نبوی با ستفاضه بخوبی که جمیع فقرایا و جوان
 الله تعالی هم در کتب خود نقل نموده اند استفاد میشود و در ستافیه
 مشهور شدن دنیا است عند الناس که فلان از اولاد فلان است و اگر نوشته

۱۱۲

تقابل و ازین من الحقیقه لان الله شاق یقول اذ یخبرهم لا یأثم یخفی کسی که شاد
 آواز می باشد و بپوشان و از طایفه قرین باشد و صاحب شاد باشد و صدقه بعضی
 از کف حلال است هر قدر و چیزی را زخرا بپوشان و بپوشان است که ای شریفه
 او خرمه بخوبی که مکرر شود و او شده که مردم را بپوشان و بپوشان است
 انما ان و دالت بر حجاب و سید الشهدا علیها السلام کمال علم الهی
 سید مرتضی علم الهدی رحمه الله تعالی فرموده که کسی که مشرب می باشد
 از طایفه اهل بیت است و سستی خست از محبت قول حضرت رسول صلی الله
 علیه و آله در حق حضرت امان حسن و امام حسن علیهما السلام که همان
 مدعا و ایشان ظاهر است اما او بعد از این دو و در لندن و اما مدعا می
 باشد با هر راست با خدا باشد از ان و بعضی ظاهر است او بعد از اکتبه اندیعی
 نام است و رجوع ملاقات خوا و دعا ایضا در لادن و طایفه ایشان با وجود
 انکه ایشان از جانب امام منسوب بحضرت رسول صلی الله علیه و آله بودند و این
 بعضی چیزی منع فرموده و اما بعد از آنکه مکتب حضرت رسول صلی الله
 علیه و آله با ایشان بلافاصله و دعا می باشد با و حدیث حضرت امام موسی
 کاظم علیه السلام که فرمودند فانك الصفة فکماله از محبت قول
 شما اینجا از خود می باشد با تمام چنانچه گذشت لیکن در باب اید عظام مرید

که ممکن است که او فرموده باشد خدای تعالی درین آیه بآنکه باید مردم را به
 پرهیزگاری انداخته که چه جنب نام مستحیض باشد لیکن حدیث و کتب
 که من فی الشیء که لا یمس شئ من این وجوب میباشد و ملا علی
 رحمه الله در کتاب تکوین فرموده در آیه خبر که لفظ ذی القربى لغ
 شد مقصور خصوصاً با نام و مانند علی علیه السلام از جهت آنکه لفظ ذی القربى
 مفر است از حدیث باید که این مفر را با نام یا بر حقیقت اولیت
 از جمیع اقربای صنف و نسل و طایفه و ملک و الله بپریمه اولاد عبدالمطلب
 خصوص لفظ ذی القربى که درین آیه واقع شد میتوان تصور نمود و آنرا
 مفر حمل بخارج که جمیع است خواهد شد بدون قرینه و سبب الحقیقت
 و احد الحقیقتین میرسد آنچه بعد از حق الله علیه در خواست من لا یجوز
 القیبه در بحث خبر علی بن ابی طالب که ملا علی رحمه الله در کتاب مختلف
 ثبت داده بنفع صدوق ابن ابی بکر رحمه الله که او فرموده لفظ
 ذی القربى را به شریفی خبر ثبت با نام علیه السلام نیست بلکه جمیع
 سادات نیز از طایفه و از سید الشهدا و شهدا الفضل است و بعضی علم
 الهدی نیز چنین نقل کرده که کلامه فی العاشیه لیکن از استقامه اکثر
 اخبار و لفظ ذی القربى که مراد است و ذی القربى با کثرت و

و او را فرموده که جمیع باشد چنانچه ظاهر لایزال و مسلمین هم از او مدعی
 فقه القرآن بیان نموده است مستثنا و مستثنا و کلام زمان و علی السلام در اینجا
 خصوص منظور باشد هر چه لفظ ذی القربى که از فاشور لفظه و غیر من کتب
 الله قلم معلوم میشود و مصداق است و بعضی قرابت و خویشی است و مفر و شرف
 مساویست لیکن لفظ ذی که مفر و از آنکه مانع از آفا و جمیع است و از احادیث
 اهل بیت صلوات الله علیهم بیان فرموده اند که مراد در آیه ذی القربى
 خصوصاً از سید الشهدا است تحسین ذات میشود هر چه لفظ ذی القربى که در کتب
 نظام است و ذکر به الامامة ذی القربى من بعد خیر الله علیه و آله
 ذکر خواهد یافت که سوا از حدیث و لفظ قرین است جمیع اولاد عبدالمطلب
 پس از علی افضل است و سبب آنکه سادات از جمله اقربا و اولاد حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله اند و سبب آنکه بعد از آنست و بعضی مودت و محبت
 اما شیعه منقول است که شیخ ابو جعفر طوسی رحمه الله علیه و آله و کذا فی بعضی
 آنچه در بعضی از شرح کتب فقه در بحث فتنه و طاعت ذکر کرده اند که در
 سلوات و لایح علی الله علیه و آله و سلم فی ما شام است و بعضی و در
 صحاح و مؤلفات معتبرین است که بعد از علی بن قول ریان فرموده است
 و در لفظ ذی القربى که مراد است و در بعضی خصوصاً از بابی و آنکه لفظ ذی

مُتَّالِفٌ

55

چهار

[illegible]

برداشتند و در کلام التمجید سبحانه بیاوردند و بعد از آن
حق حبیب را ذکر کردند و بعد از آن در شان اول حضرت علی را که طالب
العلم و طالب الشرف و محترم افاضات و امانت و یوسف و یوسفه اصطفا
و ازین حضرت سید القاضیان و اولاد القاضیان امام زین العابدین
علیه السلام را فرمود و اظهار اینها اهل بیت و سوره یوسف و یوسفه و اهل
بیت و یوسفه را که اهل بیت نازنین و طالب اولاد و ذکر کلام شریف
از اولاد علی و علی علیه السلام که در حق اهل بیت علیهم السلام
علیه السلام جواب و رد و جوابی مدو که در علم و معرفت فاضل و وفود
انجمله اهل بیت نبوت باشد و اولاد اهل بیت علیهم السلام که سوره
یوسف و یوسفه و اهل بیت نبوت و یوسف و یوسفه و اهل بیت
غیر از اینها که است ذکر اینها که در کتاب بخواند و در بار وجود
آنکه مایه منافع و امانت و کرامت اکثر جمیع احادیث و منیر قسم
کتاب مقام اهل بیت و در جود بلسان طهرانه و معصوم و اهل بیت
و ازین حضرت امام همام علی بن موسی الرضا علیه السلام که مجلس این
مذکور و معلوم میشود که اهل بیت باشند و در میان اهل بیت
اولاد و اولاد آنکه اولاد و اولاد آنکه اولاد و اولاد آنکه اولاد

[illegible]

1882

۱۷۰

201

[illegible]

وَاَلَا لَيْتَ النَّبِيَّ الَّذِي تَقَرَّبَ تَابِعًا لِمَا عَلَيْهِمْ لَا مَانِعَ لَهُ مِنَ الْبَيْتِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَهُوَ أَنْتَ خَيْرُ رُؤُوسٍ عَلَى رُؤُوسِ طَائِفَةٍ وَأَتَمُّهُمْ إِلَى آتِيَةِ
الْمُهْدِي صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ عَلَى سَائِرِ مَا فِي رُؤُوسِ الْعَرَبِيَّةِ بِمَعْنَى الْعَصْرِ
صِيغَتُهُ اسْتَفْهَمَ عَلَى الْخَلْقِ مِنْ مَعْتَقَدِي كَلَامِكَ لَقَدْ عَزَمْتَ شَامِلًا عَلَى
أَنْ يَطْلُبَ وَرَيْهَ أَوْ كَأَنَّ حَضْرَتَ تَامِلَهُ وَأَعْلَاهُ بِمَعْنَى بَاشَتْ كَلَامُ خُرُوجِهِ
خَلْقًا خَلْقًا بِأَوْفَقِهَا بِأَمَانَتِهَا وَإِنْ بَرَدَ لَانِ بِمَعْنَى خُرُوجِ صَلَوَاتِهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ
وَأَيْشَانِ وَوَارِدَهُ كَسَدُكَ أَوْ لَاحِظَانِ عَلَى رُؤُوسِ طَائِفَةٍ وَأَتَمُّ أَيْشَانِ
حَضْرَتِ قَائِمٍ بِأَمْرِ اللَّهِ عَلَيْهِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ هَسَتْ عَلَى تَجَمُّعِ
أَنْتَ وَرَضَا نَدْبَرَانِ أَهْلِ الْبَيْتِ عَرَبٍ وَرُفُقَةٍ وَارِثِينَ كَلَامِ حَبِيبِهِ
شَمُولِ لَقَدْ عَزَمْتَ جَمِيعَ ذَوِيهِ وَآثَارِهِ زَوْدَ بَيْتِ حَضْرَتِ رَسُولِ صَلَوَاتِهِ
عَلَيْهِمْ وَآلِهِ وَاسْتَفَادَ مِنْهُ وَجِجَتِ أَنْكَاشَانِ بِمَعْنَى أَنْزِلَ إِلَى جَمِيعِ نَفْسِهَا
شَيْئًا كَمَا يَكُونُ بِمَعْنَى خُرُوجِهِ وَرُفُقَةٍ بِمَعْنَى قَرَابَةٍ بِأَخْرَاجِ مَا يَتَوَقَّعُ
بِخِيَرَةٍ كَمَا أَنَّ بَابِيَّةَ رَحْمَةِ اللَّهِ وَكَأَنَّ كَوْنَهُ نَفْسُ نَفْسِهِ كَمَا أَنَّ نَفْسَ قَاتِلٍ
بِأَكْثَارِ اللَّهِ بِأَكْثَارِ اللَّهِ مَقَارِنُ خُرُوجِ أَكْثَارِ لَيْتَ كَمَا أَنَّ نَفْسَ نَفْسِهِ
بَاشَتْ بِكَلَامِ هَيْبَتِهِ عَلَى رُفُقَةٍ وَرَيْهَ بِأَشَدِّ وَارِثِيَّةٍ خُرُوجِ حَضْرَتِ رَافِقَةٍ
مَعْقُودَةٍ بِحُلُوتِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ اسْتَفْهَمَ وَتَقْصُودَ رَحْمَتِ تَابِعِينَ

وَرَفُقَةٍ حَضْرَتِ مَاهِرَاتِ جَبَانِ كَرَامَتِهِ قَرِيبَهُ دَرَكُ دَامِ بْنِ أَمْرِهِ رَحِمَهُ اللَّهُ
 أَنْ يَرَى خَيْرَ خَيْرِ خَيْرَاتِ بَابِ طَائِفَةٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَتَحْسِبُ عَلَى طَائِفَةٍ حَضْرَتِ بَابِ رُفُقَةٍ
 كَمَا أَنَّ لَيْتَ اسْتَفْهَمَ وَتَقْبَلُ الْعَالَمِينَ إِلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِبَيِّنَاتٍ خَيْرَ خَيْرَاتِهِ
 لَمْ يَمُوتْ وَشَمُولِ لَقَدْ عَزَمْتَ بِأَقْرَبِ زَوْدَ بَيْتِ مَعْلُومٍ بِمَعْنَى بَاشَتْ كَلَامِ سَائِرِ
 رُفُقَةٍ بِأَوْفَقِهَا بِأَمَانَتِهَا وَإِنْ بَرَدَ لَانِ بِمَعْنَى خُرُوجِ صَلَوَاتِهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 لَا يَجُوزُ لَاحِظَانِ وَوَارِدَهُ كَسَدُكَ أَوْ لَاحِظَانِ عَلَى رُؤُوسِ طَائِفَةٍ وَأَتَمُّ أَيْشَانِ
 وَاقَاتِلَانِ تَابِعًا لِمَا عَلَيْهِمْ لَا مَانِعَ لَهُ مِنَ الْبَيْتِ وَارِثِينَ كَلَامِ حَبِيبِهِ
 سَرِيعَةً وَرُفُقَةٍ بِأَمْرِ اللَّهِ عَلَيْهِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ هَسَتْ عَلَى تَجَمُّعِ
 أَنْتَ وَرَضَا نَدْبَرَانِ أَهْلِ الْبَيْتِ عَرَبٍ وَرُفُقَةٍ وَارِثِينَ كَلَامِ حَبِيبِهِ
 شَمُولِ لَقَدْ عَزَمْتَ جَمِيعَ ذَوِيهِ وَآثَارِهِ زَوْدَ بَيْتِ حَضْرَتِ رَسُولِ صَلَوَاتِهِ
 عَلَيْهِمْ وَآلِهِ وَاسْتَفَادَ مِنْهُ وَجِجَتِ أَنْكَاشَانِ بِمَعْنَى أَنْزِلَ إِلَى جَمِيعِ نَفْسِهَا
 شَيْئًا كَمَا يَكُونُ بِمَعْنَى خُرُوجِهِ وَرُفُقَةٍ بِمَعْنَى قَرَابَةٍ بِأَخْرَاجِ مَا يَتَوَقَّعُ
 بِخِيَرَةٍ كَمَا أَنَّ بَابِيَّةَ رَحْمَةِ اللَّهِ وَكَأَنَّ كَوْنَهُ نَفْسُ نَفْسِهِ كَمَا أَنَّ نَفْسَ قَاتِلٍ
 بِأَكْثَارِ اللَّهِ بِأَكْثَارِ اللَّهِ مَقَارِنُ خُرُوجِ أَكْثَارِ لَيْتَ كَمَا أَنَّ نَفْسَ نَفْسِهِ
 بَاشَتْ بِكَلَامِ هَيْبَتِهِ عَلَى رُفُقَةٍ وَرَيْهَ بِأَشَدِّ وَارِثِيَّةٍ خُرُوجِ حَضْرَتِ رَافِقَةٍ
 مَعْقُودَةٍ بِحُلُوتِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ اسْتَفْهَمَ وَتَقْصُودَ رَحْمَتِ تَابِعِينَ

يا ولدي

[illegible]

که بر سر حد باشند فرمود ای علی را حق نیستی که تو چهارم چهار کس باشی
 اول که حق در بهشت رود من را بشم و تو حسن و حسین و زان را در دست
 راست و جیب ما باشد و در قیامت ما نیست زان ما باشند و شیعه ما خلف
 ذریه ما باشند و نیز در کشف آورده که حضرت من است علی الله علیه و آله
 مرویست که گفت خرم کرد این حد است بر کسی که نکند و اهل بیت من
 و اهل قمار مانند در حد من و هر که نکند بکشد از او که در حد اهل بیت
 و او مکاران است و آن که در آن بیرون مکاران او را هم که در آن عمل و حق
 که مکاران کند من در حد قیامت و شعلو که از اصحاب حدیث و از شاگرد
 اهل بیت است در ابطال اهل انکس که گفته که از این منشوخ است در تفسیر
 خود آورده که حضرت و بیعت اهل بیت از جمله اصول دین و از کلام اسلام
 و خلفای آن کفر است و منشوخ از اسلام و مسلم نامی است پس
 چگونه آن منشوخ را بخورد و این است که خدا را در خط و انفسا و با
 خود دانست که از هر بیت خدایت اهل بیت که حضرت و را استیاء علی الله
 علیه و آله فرمود که هر که میرد بروی حق علی الله علیه و آله شهادت
 باشد و هر که بروی حق علی الله علیه و آله شهادت کامل ایمان مرد باشد
 و هر که بروی حق علی الله علیه و آله شهادت مرد و هر که بروی حق

علی الله علیه و آله شهادت و آله میرد مالک الموت او را فرمود و هر که بروی حق
 از این منکر و بکر و هر که میرد بروی حق علی الله علیه و آله شهادت
 باز و وقت باشد و چون آنکه هر کس را برینست و از وقت تمام بخانه شوی
 برده و هر که میرد بروی حق علی الله علیه و آله شهادت و از وقت در قیامت
 روز و او بکشد از هر که بروی حق علی الله علیه و آله شهادت باشد و او
 زان و مکاران است که در حد باشد و هر که میرد بروی حق علی الله علیه و آله شهادت
 علی الله علیه و آله و هر که بروی حق علی الله علیه و آله شهادت و هر که بروی حق علی الله علیه و آله شهادت
 علیه و آله میرد و در قیامت در میان هر دو چشم نوشته باشد که او یکتا
 از رحمت خدا و هر که بروی حق علی الله علیه و آله شهادت و آله میرد و هر که بروی حق
 هر که میرد بروی حق علی الله علیه و آله شهادت و آله نشود بروی بهشت را و چون در
 اهل بیت با یمن تیه بود باشد و بر منشوخ بودن آید منکر و عال باشد
 و هر که از این منشوخ بود و در تفسیر منکر و از هر منشوخ که در کفران و منکر
 و از اقراران مودت اهل بیت و کلام منوع دارد و در غیر خطایا
 چنین اهل بیت و لهذا در حدیث وارد شده که خبرنا اهل البيت یحفظ
الذکر و هر که از این منشوخ است و در حدیث الذکر و هر که از این منشوخ است
 که از این منشوخ است و از این منشوخ است و از این منشوخ است و از این منشوخ است

از درخت تم کلام الغیب و بعضی تخصیص او از فقره یا با همه آنها صلوات
 الله علیهم لکن از این حدیث مذکور و تفسیر علی بن ابراهیم حجت مستفاد میشود
 و این خواست نیز اشتداد بن بایک و نه و لا محلی وجه الله فیما بیننا و الله اعلم
 مذکور در بعضی حدیث کلام ایشان چنین است که خواهد شد و قد لا یلام
 ابو علی بر روی و تفسیر از آن غریبه و یا یکی از این حدیث و نقل نموده که حضرت
 رسول الله صلی الله علیه و آله و آله از آن فرمود که ایضا از حدیث مذکور
 آنحضرت فرمود که هر که از اولاد ایشان شد و تخصیص مستفاد میشود
تفسیر مستفاد از حدیث حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام که در حدیث
 از جمله اقوال است که میگوید از آن حضرت که از آن بزرگوار که در حدیث
 و اقصی بطریق اولی میگوید که از آن حضرت که در حدیث تفسیر از آن
 که تفسیر از آن حضرت که میگوید و اما از حدیث علی علیه السلام که در حدیث
 خود را بعد از آنکه در حدیث و حدیث از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که
 از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که
 نموده اند که چون این آیه نازل شد بر محمد صلی الله علیه و آله که فرستاده و همه
 فرزندان عبدالمطلب را جمع کرد و در میان او و عبدالمطلب و ایشان هر یک یک
 و دعوت نمود ایشان را با سلام میفرمود که خدایتان را و که در آن حدیث

نقل کرده

آنرا از ایشان شد که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که
 بود و یا شاید که یکی از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که
 شامل خواهد بود و جمیع را خصوصاً از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که
 علیه السلام که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که
 حدیث تفسیر که بعد از حدیث از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که
 و یا شاید که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که
 که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که
 امام حسین علیه السلام که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که
 قرآن و حدیث از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که
 بود و حدیث که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که
 در حدیث از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که
 میفرماید که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که
 علیه السلام که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که
 صلی الله علیه و آله و آله حدیث از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که
 لایق است که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که
 خلف از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که از آن بزرگوار که

3423

[illegible]

[illegible][illegible]

روز نهم ما انتم علیهم السلام عبادت شخصی را فرمود که باین رسول الله
 نگاه کرد و بر آفته معصومین علیهم السلام عبادت یا نگاه کرد و در جمیع
 ذرات بر سر الله علیه و الله عبادت بر آن حضرت فرمودند بلکه در
 کردن جمیع ذرات بر سر الله علیه و الله عبادت را فرمودند که از طاعت
 شیخ تخلف ننموده اند و آنچه فرمودند معاصی شیخ اند و چیزی نیست که عرفا
 او را فراموش کند و آنکه فرمودند معاصی شیخ را فراموش ننموده اند و آنکه منظور آن
 باشد که از طاعت حق تخلف ننموده اند و معاصی شیخ را فراموش ننموده اند
 و فرمودند اند و خبر را باین اشیاء فرمودند که تلویح و دلالت بر حق
 قبول کنند و تعبیر آمد و آنکه معصی او را بکمال مطلقان قبول یا اندر بر سر
 تقوی نگاه معصومین و علیهم السلام را جمیع ذرات که عبادت
 بلوغ فرمودند اند و خبر را باین اشیاء فرمودند که تلویح و دلالت بر حق
 آنکه فرمودند باین اشیاء که جمیع ذرات بر سر الله علیه و الله عبادت یا
 بر سر شیخ نگاه کردند و فرمودند که تلویح و دلالت بر حق یا اندر بر سر
 معاصی شیخ را فراموش ننموده اند و فرمودند که تلویح و دلالت بر حق یا
 معاصی شیخ را فراموش ننموده اند و فرمودند که تلویح و دلالت بر حق یا
 اشیاء را باین اشیاء فرمودند که تلویح و دلالت بر حق یا اندر بر سر

این حدیث در تفسیر
 آنکه فرمودند باین اشیاء
 که جمیع ذرات بر سر الله
 علیه و الله عبادت یا نگاه
 کردند و فرمودند که تلویح
 و دلالت بر حق یا اندر بر سر

حدیث سابق را جمیع ذرات بر سر الله علیه و الله عبادت یا نگاه کردند
 و فرمودند که تلویح و دلالت بر حق یا اندر بر سر
 معصومین و علیهم السلام را جمیع ذرات که عبادت
 بلوغ فرمودند اند و خبر را باین اشیاء فرمودند که تلویح و دلالت بر حق
 آنکه فرمودند باین اشیاء که جمیع ذرات بر سر الله علیه و الله عبادت یا
 بر سر شیخ نگاه کردند و فرمودند که تلویح و دلالت بر حق یا اندر بر سر
 معاصی شیخ را فراموش ننموده اند و فرمودند که تلویح و دلالت بر حق یا
 معاصی شیخ را فراموش ننموده اند و فرمودند که تلویح و دلالت بر حق یا
 اشیاء را باین اشیاء فرمودند که تلویح و دلالت بر حق یا اندر بر سر

طبعة المطبعة

خبر از امام علی السلام این بود که خدمت خود نمود و هاشمی و فرزندان و برادرها
 بر قتل رسانیدند و میان دولت هاشمی بود و باغ و درین صورت و امیر کد
 اقبال و دولت پیش ازین است و بر هاشمی و خطا از آن که مقصود از عبادت
 مسطور است آنرا نشد که با بهاشمی و دولت و بر هاشمی است آنکه در نماز
 برست مطلقا اگر چه غیر هاشمی است و اسرار و اقامه و رهبر یعنی در
 اسلام را و تحصیل علم و استیلا و خدمت و رعایت و جوهر و برادر هاشمی
 باشد و اصلاح شود و بر یابد و در غیر هاشمی نیز از امور که با اعتقاد
 بود و باشت و از هاشمی که این عثمان و در وقت بابت هاشمی بود است
 از غیر هاشمی و خطا از آن که مقصود علم از انصاف است این باشد که هاشمی و غیر
 و بر هاشمی که مساوی با این بود و از آن که حجتان و گفت است در این از آن که
 صاحب کبریا که گفتند بود است که واقف شدم بر سید هاشمی که آنکه گفت
 نقل کرده اند جواب فرموده اند که خطا از آن که سید و دولت تمام هاشمی
 بر غیر هاشمی اگر چه عظیم حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله و رحمت است و
 از آنکه در آنکه گفت و از آنکه گفت و از آنکه گفت و از آنکه گفت و از آنکه گفت
 بخود و در غیر تمام بود و گفت و از آنکه گفت و از آنکه گفت و از آنکه گفت
 که این حدیث در روایات مذکور شده است ثابت و حدیث نیز از آنکه گفت

در جواب طعن بر قوم اهل تحقیقین مؤلفا است و در وجه الله و رسوله که کونایت
 باشد از حدیث بطریق شریعه از جمله امور مستحب است و در امور مستحبیه حق
 رعایت معذرت و ثابت باشد باز معقول به طاعت و التزام بودن حدیث از حدیث
 شخص مقصود ندارد و بجهت آنکه در الت و بی جمع مقتضای حدیث است و بهشت
 و از جمله است تقدم در صدق مذکور و صورت ندارد و کلاست مؤدیه حدیث
 مذکور و بی جمع مقتضای حدیث است و اما که تو تقدم در زمان و در حدیث
 تا تحسین بهیم بهیم بطریق تمام شد که از نوع الحیدرین مؤلفا است
 رحمه الله تعالى بی جمع مقتضای حدیث و از حدیث مستطوره
 تحقیق از نوع الحیدرین ملایز نیست و آنچه مذکور شد در احکام مستحبیه حق
 لاوی صحیح باشد و بدین بیان مؤلفا که از حدیث است و از حدیث مستطوره
 الحقیقین شیخ علی که کونایت و بی رحمه الله در کتب و مستندات خود شیخ
 الفضل و الحقیقین شیخ زین الدین رحمه الله در شرح خود تصریح باین
 نموده اند و ثالثا لعلین لا لایستند الشیخین جبر و کونایت مستطوره باین
 با ادا و الحیدرین و عایشه تراویح من العقبه انما تصحیح باین معنی
 باین عبارت و فرموده است الحدیث الثمینه فی المستوفات الذکر و اما
 حجة عمل به حدیث مستطوره در مستوفات و کونایت مستطوره باین

مؤلف

عمل با خود و باینکه مؤلفا حدیث است که حدیث مستطوره و کونایت مستطوره
 باین حدیث از حدیث مستطوره حدیث است که از حدیث مستطوره حدیث است
 علیه السلام است و از حدیث مستطوره حدیث است که از حدیث مستطوره حدیث است
 منزه است و اما از حدیث مستطوره حدیث است که از حدیث مستطوره حدیث است
 جمع مقتضای حدیث مستطوره حدیث است که از حدیث مستطوره حدیث است
 باین حدیث مستطوره حدیث است که از حدیث مستطوره حدیث است
 آرد آن اخبار و از حدیث مستطوره حدیث است که از حدیث مستطوره حدیث است
 باین حدیث مستطوره حدیث است که از حدیث مستطوره حدیث است
 از حدیث مستطوره حدیث است که از حدیث مستطوره حدیث است
 رسول الله صلی الله علیه و آله باین حدیث مستطوره حدیث است
 باین حدیث مستطوره حدیث است که از حدیث مستطوره حدیث است
 در حدیث مستطوره حدیث است که از حدیث مستطوره حدیث است
 خود نقل نموده اند و باین حدیث مستطوره حدیث است که از حدیث مستطوره حدیث است
 در کتاب کاین از حدیث مستطوره حدیث است که از حدیث مستطوره حدیث است
 خود که از حدیث مستطوره حدیث است که از حدیث مستطوره حدیث است
 ذلك الشیخ ابی اوسیه و ان لم یکن الحدیث کما یفیه و ان یابیه رحمه الله و کان

فواب الازواج ذريركم ان خود ناسفان ازا امام جعفر صادق عليه السلام في قوله
 كما تحضرون فموت من اولف شي من الخراب تلحق من الحيرو فموت كان له ذلك
 وان كان رسول الله عليه وآله عليه وآله استنبطت في نبيته سكا ونبوة
 مقصودات وعدم ثبوت محدث قديم بطريق شيه سلمت بحجة
 انكم وعدكم صحاح الاخبار في كتاب الاشارة الاملا را عسقلان في المسيرة
 المسيرة في تاريخها البصري الا سلكه اخبره فضلاء شيعة مات اعز في نقل
 شيه في جلد من كتابه ان الله تعالى ذكره في شيه وبقية من ذلك الحديث
 مسلووه وذكاب بطرق معتبره في زعم شيه في روايته نقل هذا جميع
 احكام مسلووه ودر زعمه انكم كتب خبره خارج قد من الخبير النقيب
 وقد رتب الامام في كتابه في هذا في مقبول الكلي في يكون اخبار الزعم الى ان
 وغير انكم جسد خبره في هذا في العلوب والآن خبر انكم في في نثار فيكم
 في جود انكم حديث مسكووه وبار طوطه قمر وبار في است وقر في بيان
 ادون في زعم المسيرة في حجة ودر عتقوا وكتب ساد في سفي نثار في
 في شامة ودر الزعمات ودر باب انكم في كلك حديثا في فضل في زعم
 عن واذ في شامة في زعم رسول الله عليه وآله ان الله سفلون ودر باب
 المسيرة في مسفلون في زعم سفلون في زعم مسفلون في زعم مسفلون

[illegible]

[illegible]

تبدیل و اخلاک انگریزی - مجموعہ

[illegible]

فکنت که فیض کلام باطنی را
از حالت بهت که ایستاد و ایستاد
عقل و ادب را با تمام حواس
چون آب که از دهان می‌آید
نظر را بر خیزش از خواب واد
مراد است

عن ابن عباس عن النبي صلى الله عليه وآله وسلم

94

[illegible]

تكملة على فوج في الدنيا بين وقت لا تم على زعيمه وان لا تم على شيوخه وعلمون
والمقبل على الام على النوح بالمقبل على الام على الامم والمقبل على الام على الامم
فرون وقال لا تم على الامم على الامم على الامم على الامم على الامم على الامم
ارثه سعدنا ليرتفع هذا ويزيد هذا المثلثه واما القامه فقول الله
فما واطل انما غفيم من ربي فان في حكمة والرسول والمثلثه في فخر ن
مهم في الامم على الامم على الامم على الامم على الامم على الامم على الامم
الله تعالى جعلهم في حرمه على الامم على الامم على الامم على الامم على الامم
واسطفاهم فيه فبما يشه من ربي رسولهم بقوله في الامم على الامم على الامم
وغير ذلك مما روي عن ربي في الامم على الامم على الامم على الامم على الامم
فهم من ربي فان في حكمة والرسول والمثلثه في فخر ن
فانهم الى يوم القيمة في الامم على الامم على الامم على الامم على الامم
ولا مخلص من ربي من حرمه المثلثه والامم على الامم على الامم على الامم
انتم تهم خرج من الامم على الامم على الامم على الامم على الامم على الامم
سكنه ليكن له نصيب من الامم على الامم على الامم على الامم على الامم على الامم
فهم الغنى في الامم على الامم على الامم على الامم على الامم على الامم
عليه واله جعل الله من الامم على الامم على الامم على الامم على الامم على الامم

وذلك

وكذلك الى الامم على الامم على الامم على الامم على الامم على الامم على الامم
بشبهه بطول الامم على الامم على الامم على الامم على الامم على الامم على الامم
فانما الامم على الامم على الامم على الامم على الامم على الامم على الامم
رسوله ثم بالامم على الامم على الامم على الامم على الامم على الامم على الامم
ولا يهم مع طاعة الرسول على الامم على الامم على الامم على الامم على الامم
في الامم على الامم على الامم على الامم على الامم على الامم على الامم
المثلثه في حرمه رسولهم وزيد هذا المثلثه في حرمه رسولهم
فانما الامم على الامم على الامم على الامم على الامم على الامم على الامم
سبيلهم في الامم على الامم على الامم على الامم على الامم على الامم على الامم
انهم على الامم على الامم على الامم على الامم على الامم على الامم على الامم
لا يهم اليهم لان المثلثه في حرمه رسولهم وزيد هذا المثلثه في حرمه رسولهم
فانما الامم على الامم على الامم على الامم على الامم على الامم على الامم
فهم من ربي فان في حكمة والرسول والمثلثه في فخر ن
فانهم الى يوم القيمة في الامم على الامم على الامم على الامم على الامم
ولا مخلص من ربي من حرمه المثلثه والامم على الامم على الامم على الامم
انتم تهم خرج من الامم على الامم على الامم على الامم على الامم على الامم
سكنه ليكن له نصيب من الامم على الامم على الامم على الامم على الامم على الامم
فهم الغنى في الامم على الامم على الامم على الامم على الامم على الامم
عليه واله جعل الله من الامم على الامم على الامم على الامم على الامم على الامم

بهر که می آید علیه و آله و این آیه بود شصت شام بود چون ایشان
 آنرا دیدند خندیدند و گفتند ای محمد این طعام که تو آورده ای که گفایت
 که در میان ما و آل و شوهر و کفو ایشان است بخورید بنام خدا یعنی تا خدا
 ببرد و نبرد و بکشد و بخورد و ایشان را ایشان و کرم و کرم آمدند و از آن
 خوردند و می خوردند تا همه بر شدند و فرمود اگر می خواهید که خدا را شایسته
خدا ایشان آن شام شود بر سر آن آشامیدند و سوار شدند و خوشایند
آنچه می خوردند و صدقه و عیدی و کوفته و کوفته و کوفته و کوفته
فرمودند تا از آن بخورند و بخورند و علیه و آله و آفرینش و شام و شام و شام
روز و یکشنبه و یکشنبه و یکشنبه و یکشنبه و یکشنبه و یکشنبه
داد و بعد از آن و خواست و گفت ای پسران صبا الملک بدانید که خدا شایسته
بجایه و خلاق و شاه و است و بخورم و در آنجا حضور و این را از آن فرموده که
و از آن و کوفته و کوفته و کوفته و کوفته و کوفته و کوفته و کوفته
و شام و در آن روز و آنرا و آنرا و آنرا و آنرا و آنرا و آنرا و آنرا
طعام و ایشان را شام و شام و شام و شام و شام و شام و شام و شام
خدا شایسته و ایشان را شام و شام و شام و شام و شام و شام و شام و شام
و هر که را شام و شام و شام و شام و شام و شام و شام و شام

و بهر که می آید علیه و آله و این آیه بود شصت شام بود چون ایشان
 آنرا دیدند خندیدند و گفتند ای محمد این طعام که تو آورده ای که گفایت
 که در میان ما و آل و شوهر و کفو ایشان است بخورید بنام خدا یعنی تا خدا
 ببرد و نبرد و بکشد و بخورد و ایشان را ایشان و کرم و کرم آمدند و از آن
 خوردند و می خوردند تا همه بر شدند و فرمود اگر می خواهید که خدا را شایسته
خدا ایشان آن شام شود بر سر آن آشامیدند و سوار شدند و خوشایند
آنچه می خوردند و صدقه و عیدی و کوفته و کوفته و کوفته و کوفته
فرمودند تا از آن بخورند و بخورند و علیه و آله و آفرینش و شام و شام و شام
روز و یکشنبه و یکشنبه و یکشنبه و یکشنبه و یکشنبه و یکشنبه
داد و بعد از آن و خواست و گفت ای پسران صبا الملک بدانید که خدا شایسته
بجایه و خلاق و شاه و است و بخورم و در آنجا حضور و این را از آن فرموده که
و از آن و کوفته و کوفته و کوفته و کوفته و کوفته و کوفته و کوفته
و شام و در آن روز و آنرا و آنرا و آنرا و آنرا و آنرا و آنرا و آنرا
طعام و ایشان را شام و شام و شام و شام و شام و شام و شام و شام
خدا شایسته و ایشان را شام و شام و شام و شام و شام و شام و شام و شام
و هر که را شام و شام و شام و شام و شام و شام و شام و شام

با امر و نواها آن که در این راه جبریل است علیه السلام که در کور است میان ام ابیها
 با منزل خداست که قرائت و نامزد و مشهور است در طیف آن که در میان است
 و کور شرف است و ابجد الله علیه السلام فرموده که مرا در نزد حضرت و بنا است علی
 علیه السلام که موافقت نماید است بلد است قرآن یا ساجد است آنرا بنده که در
 ملک است آنست که حضرت را بنده مخلصان و قوله رسولایان در کور است که
 که در آنان چون بیایا چه بر سر علی علیه السلام باشد یعنی آن که در کور است خلاص است
 و بنا بر آنکه قرآن باشد معنی کلام است که آنرا رسولایان یعنی فرستاده است
 رسولایان یعنی آنکه آنرا فرموده است بنمایا که در کور است و در کتاب
 توبه و انجیل بنویسند که معنی آنرا رسول بنمایا که در کور است و در
 عالم کور و در کور که شناسان آیان و حضرت که بنمایان یعنی در کور است
 آن آیتها چند احکام شریف و اول آنکه ایده هم بر قول خداست و در آن
 قرآن مجید است که ایها انکم و بنا انکم و انما انکم ای معنی آن که این شن
 بر شما انکس ملان و شما و دختران شما و اولاد شما و بنده و یا بنده و یا
 و اما در وقت این خبر و بعد از آنکه آیتها است است دخترین یا دخترین و آنکه
 جفا خود را در وقت من از برای رسول خدا که بر خیزد و او اگر بوده باشد رسول
 حیات گفت نه و بود بر خبر و بعد از آنکه آیتها است است دخترین یا دخترین

حضرت جبریل علیه السلام در کور است میان ام ابیها
 و کور شرف است و ابجد الله علیه السلام فرموده که مرا در نزد حضرت و بنا است علی
 علیه السلام که موافقت نماید است بلد است قرآن یا ساجد است آنرا بنده که در
 ملک است آنست که حضرت را بنده مخلصان و قوله رسولایان در کور است که
 که در آنان چون بیایا چه بر سر علی علیه السلام باشد یعنی آن که در کور است خلاص است
 و بنا بر آنکه قرآن باشد معنی کلام است که آنرا رسولایان یعنی فرستاده است
 رسولایان یعنی آنکه آنرا فرموده است بنمایا که در کور است و در کتاب
 توبه و انجیل بنویسند که معنی آنرا رسول بنمایا که در کور است و در
 عالم کور و در کور که شناسان آیان و حضرت که بنمایان یعنی در کور است
 آن آیتها چند احکام شریف و اول آنکه ایده هم بر قول خداست و در آن
 قرآن مجید است که ایها انکم و بنا انکم و انما انکم ای معنی آن که این شن
 بر شما انکس ملان و شما و دختران شما و اولاد شما و بنده و یا بنده و یا
 و اما در وقت این خبر و بعد از آنکه آیتها است است دخترین یا دخترین و آنکه
 جفا خود را در وقت من از برای رسول خدا که بر خیزد و او اگر بوده باشد رسول
 حیات گفت نه و بود بر خبر و بعد از آنکه آیتها است است دخترین یا دخترین

از برای رسول الله علیه السلام که در کور است میان ام ابیها و کور شرف است و ابجد الله علیه السلام فرموده که مرا در نزد حضرت و بنا است علی
 علیه السلام که موافقت نماید است بلد است قرآن یا ساجد است آنرا بنده که در
 ملک است آنست که حضرت را بنده مخلصان و قوله رسولایان در کور است که
 که در آنان چون بیایا چه بر سر علی علیه السلام باشد یعنی آن که در کور است خلاص است
 و بنا بر آنکه قرآن باشد معنی کلام است که آنرا رسولایان یعنی فرستاده است
 رسولایان یعنی آنکه آنرا فرموده است بنمایا که در کور است و در کتاب
 توبه و انجیل بنویسند که معنی آنرا رسول بنمایا که در کور است و در
 عالم کور و در کور که شناسان آیان و حضرت که بنمایان یعنی در کور است
 آن آیتها چند احکام شریف و اول آنکه ایده هم بر قول خداست و در آن
 قرآن مجید است که ایها انکم و بنا انکم و انما انکم ای معنی آن که این شن
 بر شما انکس ملان و شما و دختران شما و اولاد شما و بنده و یا بنده و یا
 و اما در وقت این خبر و بعد از آنکه آیتها است است دخترین یا دخترین و آنکه
 جفا خود را در وقت من از برای رسول خدا که بر خیزد و او اگر بوده باشد رسول
 حیات گفت نه و بود بر خبر و بعد از آنکه آیتها است است دخترین یا دخترین

از برای رسول الله علیه السلام که در کور است میان ام ابیها و کور شرف است و ابجد الله علیه السلام فرموده که مرا در نزد حضرت و بنا است علی
 علیه السلام که موافقت نماید است بلد است قرآن یا ساجد است آنرا بنده که در
 ملک است آنست که حضرت را بنده مخلصان و قوله رسولایان در کور است که
 که در آنان چون بیایا چه بر سر علی علیه السلام باشد یعنی آن که در کور است خلاص است
 و بنا بر آنکه قرآن باشد معنی کلام است که آنرا رسولایان یعنی فرستاده است
 رسولایان یعنی آنکه آنرا فرموده است بنمایا که در کور است و در کتاب
 توبه و انجیل بنویسند که معنی آنرا رسول بنمایا که در کور است و در
 عالم کور و در کور که شناسان آیان و حضرت که بنمایان یعنی در کور است
 آن آیتها چند احکام شریف و اول آنکه ایده هم بر قول خداست و در آن
 قرآن مجید است که ایها انکم و بنا انکم و انما انکم ای معنی آن که این شن
 بر شما انکس ملان و شما و دختران شما و اولاد شما و بنده و یا بنده و یا
 و اما در وقت این خبر و بعد از آنکه آیتها است است دخترین یا دخترین و آنکه
 جفا خود را در وقت من از برای رسول خدا که بر خیزد و او اگر بوده باشد رسول
 حیات گفت نه و بود بر خبر و بعد از آنکه آیتها است است دخترین یا دخترین

[illegible][illegible]

ولای

[illegible]

ما ضعیف است بجهت سبب و معهودین فرمودند و عیون ما را علی حدیث مشایخ مذکور
 با خبر کرد که برادر من در بعضی پیشانی کرده است و معتزله آنرا که خداوند و جبریه
 از اساده اهل علم و تحقیق و علم غرض حیات و نه مفید و نه که اختلاله او که بعضی
 فرمودند که ما را از سبب علی ما السلام آن باشد که فعل ما فعل حق است و آنچه کرده است
 کرده است آنچه نکرد هیچ و میشود فرموده اند که بجواب کرده است خداوند
 که خواسته اند از عزت با زبان قتل تحقیق میشود و بعضی در مقام ترجمه
 اخباریست که گفتند که چون آن سوره را بخوانی که در دست و عزت بعضی فرموده
 و آثار و نوبت آن است که در سوره المیزان از حجت اهل علم و نوبت
 کردند که ما فعل حق است و آنچه که معلوم شود که خود را با اصل و هیچ
 مدتی هم هست و بعضی با این معنی تحقیق شود آن سوره بخوانی خطا فرمودند
 که فعل حق و فعل ما را بعد از آنکه در حق شود که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
 را خواند و هر چه در سوره بخوانی از آن کلام شریف تا نیت که عزت و معبود
 علیهم السلام منسوب از ایشان شریف است و عزت و مدح و علم اند **مسند**
 در کتاب حدیث صحاح اخبار و مناقب ائمه الابرار تألیف ابوالمبرک محمد بن
 زین العابدین علیه السلام که در آن کلامیست که خداوند در آن کتاب را
 نموده از صاحب سبب اهل سنت و اهل طایفه نیز آنرا معتبر باشد و در حدیث

که در

که در دیباچه کتاب مذکور که فرموده و بعد از آن گفت که هر که در این کتاب
 نیت شود نیت آن شریف است و اهل اسلام است از برای آنکه نیت عاقبت
 نیت است بطریق صحیح مذکور و از طریق شیعه نیز تا نیت است که در کلام مذکور
 شیعه را از اهل سنت و بعضی از بعضی از اهل اسلام است که در کلام مذکور است
 نیت است که در نیت است که در نیت است که در نیت است که در نیت است
 سوره الطور الطاهر شریف الحق القاسم و الذیل الطاهر علی ما اورد
 البیروتی و نیت سوره شریف علی الله علیه و آله و غیره که در کلام مذکور است
 و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت
 عزت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت
 القوی و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت
 عدل و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت
 علیه و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت
 الکتاب و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت
 اهل اسلام از هر یک از اهل طایفه از هر یک از اهل طایفه از هر یک از اهل طایفه
 معنی که هر که در نیت است نیت شود در کتاب شریف آن شریف است که اهل
 الاسلام و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت

223

100

15

155

سوال

[illegible]

انحضرت باشتی و رضا و مستجاب علی مرتضی که بنده الغریب متحقق شد درین
 وقت نیز مستور شد و شاک نیست که آیا با و اتفاق در رعایت صلوات و حمد و ثناء
 علیها و ایشان چنانچه باشند و جلیست بر صله و حمد و ثناء باین عنوان نیست
 تا آن سرود و چون خواهد بود و از افاضات و غیره و به آن دستور که شارع حق
 خود و مقرر اند و از افاضات استثناء الا سبب و الا سبب که استثناء سبب است غیر متفق
 افاضات از سبب معلوم است و لفظ تا کیلانی در مقام بل و قولش تا این است
 و لفظ لا تا اینها لغت در عدم انقطاع از رعایت و تاکید افاضات باین رعایت
 و آخرش مرده است باین فیه و افاضات آن سرودین و دنیا داران
باین مرده و افاضات که در این ایم و در نظر اهل ایمان در این ایم و افاضات
 هیچ صلوات افاضات که بشکوه از آنکه کم که از بعضی سبب و مقرر اند و آنکه سبب
 شود و صلوات و حمد و ثناء و مستور که آن سرود و هر که که باید رعایت و افاضات
 میفرماید و رعایت و سبب که که فایده باشد و مشکلی احوال او میشود و
 محزون و افاضات و حمد و ثناء که کائنات چه در یاد ایم ترجمه که ترا من
 نیاند و یاری که تو میفرماید که چه در یاد ایم و در بعضی از کتب سلف در باب
 رعایت صلوات و حمد و ثناء که وصل چند و چند و هر وقت که هر چه در کتب
 جامع و کتب خاصه افاضات و حمد و ثناء و غیره است و رعایت است بر صله و حمد

صلوات و حمد و ثناء و مستجاب علی مرتضی که بنده الغریب متحقق شد درین
 وقت نیز مستور شد و شاک نیست که آیا با و اتفاق در رعایت صلوات و حمد و ثناء
 علیها و ایشان چنانچه باشند و جلیست بر صله و حمد و ثناء باین عنوان نیست
 تا آن سرود و چون خواهد بود و از افاضات و غیره و به آن دستور که شارع حق
 خود و مقرر اند و از افاضات استثناء الا سبب و الا سبب که استثناء سبب است غیر متفق
 افاضات از سبب معلوم است و لفظ تا کیلانی در مقام بل و قولش تا این است
 و لفظ لا تا اینها لغت در عدم انقطاع از رعایت و تاکید افاضات باین رعایت
 و آخرش مرده است باین فیه و افاضات آن سرودین و دنیا داران
باین مرده و افاضات که در این ایم و در نظر اهل ایمان در این ایم و افاضات
 هیچ صلوات افاضات که بشکوه از آنکه کم که از بعضی سبب و مقرر اند و آنکه سبب
 شود و صلوات و حمد و ثناء و مستور که آن سرود و هر که که باید رعایت و افاضات
 میفرماید و رعایت و سبب که که فایده باشد و مشکلی احوال او میشود و
 محزون و افاضات و حمد و ثناء که کائنات چه در یاد ایم ترجمه که ترا من
 نیاند و یاری که تو میفرماید که چه در یاد ایم و در بعضی از کتب سلف در باب
 رعایت صلوات و حمد و ثناء که وصل چند و چند و هر وقت که هر چه در کتب
 جامع و کتب خاصه افاضات و حمد و ثناء و غیره است و رعایت است بر صله و حمد

اگر چه آن وجه و در این اشیان بمشافت بکمال نرسد که آن از جمله دفع است
 و در اینست از امام جعفر صادق علیه السلام که شخصی نزد حضرت رسالت
 علیه السلام آمد و گفت یا رسول الله آخرین ما افضل از اسلام دانستی که علی الله علیه السلام
 ایستاد با الله تبارک و تعالی ما را که از هم جدا شد ما را که از کرامت امر و خدا است
 عز الشکر فقال لا یخبر فی الامور الا بقدر ما لا یخبر فی الامور الا بقدر ما لا یخبر فی الامور الا بقدر ما لا یخبر فی الامور
 فقیهه الزعم فله ما ناله لولا انکرا بالمرء فی الامور فقیهه الزعم فله ما ناله لولا انکرا بالمرء فی الامور
 خدا خبر و ملاجه امیرترین امور در استحضرت فرمود که ایان بخدا باشد
 گفت بعد از آن کلام از فرمود و صلوات بر محمد و آل محمد که هر چه امر و حق است
 از سر که اگر انقضی است ای رسول خدا کدام یک از آنها را شستن تراست از حدیث
 شما انحضرت فرمود که بنده خدا گفت و بگوید اگر فرمود که بنده خدا گفت و بگوید
 چه امر و گفت ترک امر و رفت و نه و از سر و صلوات بر محمد و آل محمد که هر چه امر و حق است
 هر چند بالا و در دهر زمان هر چند با نرسد و بشود آنکه محتاج باشند
 واجب دانسته اند و منبت بنابر قاری مستحب و برادر است شستن و کد است
 با قدرت و انتخاب از راه این و حق و که بفرمود و صلوات بر محمد و آل محمد که هر چه امر و حق است
 بیست و صلوات و بنا بر آنکه ایضا حکم حاصل است و استنفا فی طه نشستن معلوم میشود
 که آن سرور و در سوره احوال در نه و قاری و برادر است و در حدیث و در حدیث و در حدیث

نه و در این منقها بند و بر تو خیر است شستن با قاری و برادر است و در حدیث و در حدیث و در حدیث
 مستطاب شد با تو که لا یخبر فی الامور الا بقدر ما لا یخبر فی الامور الا بقدر ما لا یخبر فی الامور
 را که در این منقها بند و بر تو خیر است شستن با قاری و برادر است و در حدیث و در حدیث و در حدیث
 در حدیث این است ان الله یا امر بالمعروف و النہی عن المنکر و یا امر بالمعروف و النہی عن المنکر و یا امر بالمعروف و النہی عن المنکر
 امر بالمعروف و النہی عن المنکر و یا امر بالمعروف و النہی عن المنکر و یا امر بالمعروف و النہی عن المنکر
 میکند و لا زیم صلوات بر محمد و آل محمد که هر چه امر و حق است و در حدیث و در حدیث و در حدیث
 انکرا بنابر و درون با ایشان و همچنین دانند و خفته و در حدیث و در حدیث و در حدیث
 صلوات بر محمد و آل محمد که هر چه امر و حق است و در حدیث و در حدیث و در حدیث
 ملایم بتول از تابش خبر که حق است واجب گردانیدن و غیر از این نیست که از حضرت
 ابو جعفر علیه السلام روایت که امر را از انچه در حدیث و در حدیث و در حدیث
 رسول و در نه بتول و یحیی بن الحنفی و نهی وضع میکند خدا بیضا نما را از بیضا
 و امر و بگوید که با شمع شرب و خا الفت داشته باشد و همچنین حق یک و صدای
 خطا نما را از مکر و کفر و قیاس و عجب انوار علیا ز منصف و بیضا بیضا خطا را
 از بیضا بیضا کبر و علم و بر و در شان بیضا که بعد از آن که در حدیث و در حدیث و در حدیث
 خطا بیضا نما بیضا کبر و علم و بر و در شان بیضا که بعد از آن که در حدیث و در حدیث و در حدیث
 واقع شد اگر چه بعضی علم و بر است و در حدیث و در حدیث و در حدیث

از تقاضای آنست و بعد از آنکه عیسی و جبرائیل در ظاهر و در باطن که
 گمان میکردند و یکی در بر و در قوس و در خورشید و در نفع و در هدایت که
 نفع میدهد و در تبه که شفاعت میبرد و در تبه که شفاعت میبرد و در میان شما
 با هم طاعت آن که در آن تبه که شفاعت میبرد و در میان شما
 حضرت باشد و تحقیق که شفاعت میکند و قبول میشود و شفاعت میبرد که
 کسی را که شفاعت کند او نیز شفاعت دیگر میکند و قبول میشود و شفاعت
 او نیز میبرد و شفاعت میبرد که در آن تبه که شفاعت میبرد و در میان شما
 از روی جمیع در شفاعت میبرد و قبول میشود و نفع میبرد و در میان شما
 و من مستحق نیستم که در کمال آن نگاه و از توبه و در آن تضرع میگردم که من
 آنقدر در نیت که منظر را تحسین از توبه و از آن باشد که مسئولین جوابی
 بگویند که مشرب با توبه و از توبه و از آن تضرع باشد و چون ایشان گفتند
 خود متوجه شد و فرمودند **که شفاعت میبرد** من از آنجا و در میان او
 هر روز که طاعت سببه باشد و رسول الله صلی الله علیه و سلم
 نقالت یا رسول الله ان الناس يقولون انت بنی حطاب الشافعی فقام رسول
 الله صلی الله علیه و سلم و هو مغضب و قال ما بالافراد یذبحون فراقی
 من انوفرا یذبحون و انی ذبح اذ ذبح الله و در میان شما

کوفه

که در وقت بنی حطاب است و بعد از آنکه عیسی و جبرائیل در ظاهر و در باطن که
 حطاب را در کوفه و در میان شما و در میان شما و در میان شما
 اقوام بود و بنی حطاب است و بعد از آنکه عیسی و جبرائیل در ظاهر و در باطن که
 از آن تبه که شفاعت میبرد و در میان شما و در میان شما
 رسول الله صلی الله علیه و سلم که در میان شما و در میان شما
 الشافعی و بنی حطاب است و بعد از آنکه عیسی و جبرائیل در ظاهر و در باطن که
 و در میان شما و در میان شما و در میان شما و در میان شما
 حطاب را در کوفه و در میان شما و در میان شما و در میان شما
 که در میان شما و در میان شما و در میان شما و در میان شما
 که در میان شما و در میان شما و در میان شما و در میان شما
 بطریق کتب و از آنجا مختلف که مطابقت میبرد و در میان شما
 کتاب را و از آنجا مختلف که مطابقت میبرد و در میان شما
 کتب که در میان شما و در میان شما و در میان شما و در میان شما
 بنی حطاب است و بعد از آنکه عیسی و جبرائیل در ظاهر و در باطن که
 بر منبر است و در میان شما و در میان شما و در میان شما و در میان شما
 نسب و میان شما و در میان شما و در میان شما و در میان شما

Handwritten text in Urdu script, likely a signature or a note, located at the bottom of the page.

سید الشهدا من نگاه نداشتند و اگر او اختیار با من میبود عزیزتر از خود
نگاه میداشتند بخدا قسم که این خطبه را نمانده است و علی بن ابی طالب بگویند
و بگویند که این خطبه را خود و علی بن ابی طالب بخدا و رسول خدا نشان
چون شایسته و ادب حضرت رسول صلی الله علیه و آله را و این بود که حمزه
شهادت میداد و در وقت آنکه وحید بود و در حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
گذاشت و او را میخواست و فرمود که تو را که پیشتر از من شهادت میداد و نشان خود
میشناختم و ظاهر شد که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و زوای آن
مرد و پادشاه و برادران او امتحان نمود صلی الله علیه و آله و فرمودند
صلی الله علیه و آله ای کعبه بر من دردم و حضرت امیر المؤمنین درین امر بیرون
خواست و رسول الله صلی الله علیه و آله و خطبه خواند و فرمود تحقیق که مردم
بخوانند و دروغ و دروغی که در این است که او را در مسجد بخوانند که من
بیرون نروم و ایشان را من نمائیم که ما اینهم حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام
تحقیق که خلیفه من و جانشین من و فرزند موسی علیه السلام و برادر او و هر کس که من را
شانند بر او میروم خود و مصرطها را و کرد انقضای خود و اقبله و برادر او
امان را و امور شد و میباید که من بکنم و خلع نکند و مسجد او را داخل
فرد و آن مسجد است که هر روز و در وقت هر روز و تحقیق که علی علیه السلام

[illegible]

بر روی او نشستند و او را از دم برین زانوی منقوشه نهادند تا او را از دل رانند
 تا باری که معقله نمود و خان حضرت امام حسن عسکری علیه السلام شد
 و چون بدو دست سزای آن حضرت رسید آنحضرت فرمود تا در خانه او برود
 او بستاند و او بعد از آن متوجه بیاروک شد چنانکه در شرف بیاروک رسید و در شرف
 و در غرض از این بود که در سبب در بین و تقصیر خود مؤاخذ آنحضرت نمود که
 بجهت سبب در بر روی سید ابوالحسن پیشکش آنحضرت سید ابوالحسن در شرف
 شریف بود حضرت فرمود که جزای آن مال یا ایشان باد که بگویند شما را آنرا بستانید
 که این مملو باد و نیز مالک مال یا این مملو ملک که بگویند و بجا میفرمود
 و از هر دو مملو حق میفرمود که در آن حسن الشرفی بطلان بیاروک طلب
 علی الشافعی را طلب نمود و در غیر الشرفی و در غیر الشرفی و در غیر الشرفی و در غیر الشرفی
 در گرفت و تعلیم و توفیر تمام منتبت با او میآورد و قضای او را میفرمود
 حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود است که فاطمه علیها السلام با او را بگویند
 هر که او را بخواند که در آن مملو است و در میان آن حضرت فاطمه علیها السلام
 آرد و حیات میبرد و خوشحال میشد که گویند بدو که او بجهت کمال حال میبرد
 بجهت ورود آنحضرت عظیم علیه السلام بود و گویند بجهت رسیدن
 از بویها شکر آنکه او را قدرت شفاعت است نزد خدا اینها را میگویند که در شفاعت

اول

این طفلان خلق را هم با او در مملو آورد که در بیاروک و جنان که در مملو افتاد
 که در بیاروک آورد و آوردند که بوار شوند و اینها را و کتاب او را گرفت و بگویند
 و ما را میبرد و در خانه ما را بستاند که بجهت تعلیم تمام ما را بستاند و بگویند
 او را در این مملو آورد و در بیاروک و در بیاروک و در بیاروک و در بیاروک
 با اهل بیت نبوت صلی الله علیه و آله چنین سلوک نمایند و شیخ علی الدین آنرا بگویند
 از آنکه در مملو و مملو است و شیخ المقدسین بنی المله و الدین و اکثر مملو و مملو
 کلام آورد و در مملو خود و مملو و مملو و مملو و مملو و مملو و مملو و مملو
 آید تعلیم گرفته قال الله تعالی انما يريد الله ليذهب عنكم الرجس اهل البيت و
 ليظهر طهارتهم و يقول اولاده فاطمه علیها السلام و یوم القیامه فی مملو و مملو
 هم المظهر و انما هم من الله و هاتوا به لحدیث و شیخ علی الله علیه و آله فینبغی
 مسلم آن مملو را در بیاروک که در بیاروک که در بیاروک که در بیاروک که در بیاروک
 فی جمیع ما یسد مرا و اولاده فاطمه علیها السلام ان الله قد صرح فی مملو و مملو
 ان الحق المذنب من قوسه الله بطلیم و هم از صاحب الرضی عنهم الایمان
 و لا یجوز قتلهم و ایضا فی غایه و اختصار الحی و ذلک فضل الله یؤتی من یشاء
 و الله ذو الفضل العظیم یعنی آنکه بگویند اخبار و بیاخته اخبار فاطمه علیها السلام و زیاده
 رسول الله صلی الله علیه و آله است و در اختصار جمیع اولاده فاطمه علیها السلام تا در دنیا

۱۰۰

[illegible]

10.0

قولی

245

ما را که مکتوباتی بدینست جیغادست **سند دوم** من طابع الاخبار و روحی
 عن الصادق علیه السلام انه قال لا تحلقوا من احدنا من الصلوات فانك انما تحلقونهم
 مقتلهایم و لكن احببهم بقلوبكم و كبريائكم من احببهم جبروت امام جبر
 ما د و طبعه الشامل و موافقت مكن و كبريائكم از فرزندان علی بن ابی طالب و كبريائكم
 هفتینتی که با ایشان دشمن بگردید و هر یک از ایشان را بدین خود
 و با دیگران باشد و سق و از دور و جویه سیدم غایت با ایشان مکتوبات ازین
 است باشد که هرگاه از آن باشد امر غایتی بر سر بیست و ده را بدان قیام نماید
 با آنکه طبع اکثر مردم چنانست که با کبریا که غایت قیام کنند و آید و بدین طبع
 میبایستد و این بود که آید بافت از پیش و کافرا را بچشم آید و نمود
 بزرگوار و ایشان را در دل ببرد و بدو است ایشان موجودی بسیار از خود و بیافک
 طبع و افسوس که مکتوبات بسیار را با کبریا که مکتوبات بسیار را ازین و ازین
 اما کبریا بافت بیست و ده و چنانکه مکان خود در نظر شما و تفاوت طبعیست
 را بناید **سند چهارم** در کتاب علی الشراعی حقیقت اعداء الله بن محمد بن عبد
 الوهاب الشریقی را استفتا ابوبکر بن محمد بن ابیهم الامینی را استفتا علی بن
 عبد الله را استفتا عثمان بن خرازمی را استفتا محمد بن عثمان را استفتا سعید بن
 عمرو بن ابی کثیر الکرمی را استفتا ابی کثیر را استفتا رسول الله علیه و آله را استفتا

عبد الله را استفتا ابی کثیر را استفتا رسول الله علیه و آله را استفتا
 اهل بیت علی علیه السلام را استفتا ابی کثیر را استفتا رسول الله علیه و آله را استفتا
 حضرت سید المومنین علیه السلام را استفتا ابی کثیر را استفتا رسول الله علیه و آله را استفتا
 باشم و دوست ترزد آن بدین از خود و دوستیست سید خدای را استفتا باشد
 عشق من ترزد و دوست ترزد و اولاد او و دوستیست کبریا تا باشد اهل
 من دوست ترزد و اولاد او و دوستیست تا آنکه باشد ذات من ترزد
 آورد و است ترزد از خود و چون نفسی ازین بدو شود و دوستیست که مراد از
 ذات بدین باشد تا از آن بدو شود و دوستیست که مراد از
 ظاهر و مکتوبات شد **سند پنجم** فاسل و لانا بادی در کبریا تا باشد
 آورد و اهدایت الشافی من الدود و قد استفتای علی علیه السلام استفتای علی علیه السلام
 من استفتای را استفتای علی علیه السلام استفتای علی علیه السلام استفتای علی علیه السلام
 علیه و آله و نمود تا علی بن ابی طالب علیه السلام را استفتای علی علیه السلام را استفتای علی علیه السلام
 کرد تا جمیع اهل بیت را استفتای علی علیه السلام را استفتای علی علیه السلام را استفتای علی علیه السلام
 خدا بیست و ده و مکتوبات علیه السلام و هم در کتاب بیست و ده سؤال اولاد
 رسول اکرم را استفتای رسول اکرم را استفتای رسول اکرم را استفتای رسول اکرم را استفتای رسول اکرم را
 اولاد را استفتای رسول اکرم را استفتای رسول اکرم را استفتای رسول اکرم را استفتای رسول اکرم را

بعد از این که از این خبر شد
 و دوستیست ترزا شد

وہو

- 105

فلان واوليائه
واقربائه السليم

۱۲۱

[illegible]

تجدید

[illegible]

5

154

حُلَيْفِي

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا شَأْنُ غَضَبِي وَغَضَبِي لَكُمْ فَكُلُوا مِنْهُ وَأَمَّا إِذَا شَأْنُ غَضَبِي وَغَضَبِي لِي فَلا تَكُلُوا مِنْهُ
أَفَرَأَيْتُمْ إِنْ أَوْدَاهُ فِي فَرْثِهِ غَضَبِي أَسِيرَ إِلَى بَيْنِ يَدَيْهِ لَعَلَّكُمْ تَمُوتُونَ كَمَا مَاتَ إِبْرَاهِيمُ خَدَا
صَلَّى عَلَيْهِ وَآلَهُ وَسَلَّمَ كَمَا شَدَّ بِرِدْءِهِ شَيْءَ غَضَبِي وَأَغْضَبِي بِرَسُولِي خَلَا غَضَبِي
مَلَكَهُ أَوْ كَيْفَ كَرِهْتُمْ لَمْ تَخَفُوا مِنْ بَيْنِي بِرَأْيِي أَيْدَا أَوْ أَرَادُوا أَنْ يَكُونَ أَوْ يَكُونَ أَيْدَا
وَأَنَا أَعُوذُ مِنْ عَذَابِي أَنْ يَجْعَلَ مِنْكُمْ **مُحْصِرِينَ** وَكَأَنَّ فِي الْمَطْلَبِ وَغَيْرِ الْمَطْلَبِ
وَأَمَّا مَنْ شَاقَّ عَلَيْهِ مَا رَأَى سُلْطَانُ الْفَارِسِيِّ صَلَّاهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ
صَلَّى عَلَيْهِ وَآلَهُ وَسَلَّمَ إِنْ سُلْطَانُ الْفَارِسِيِّ خَالَطَ الْبَقِيَّ فَيُؤَيِّدُ الْخَبِيَّةَ وَمَنْ أَيْقَضَهَا أَهْلُ
الْفَارِسِ سُلْطَانُ خَطِيئَةٍ تَنْفَعُ فِي مَاتِ سَوَاحِلِ أَمْرِ تِلْكَ الْخَطِيئَةِ الْمَوْتِ وَالْعَبْرَ
وَالْمِزَانَ وَالْحُجْرَ وَالْقَصْرَ وَالْحَاسِبَةَ فَمَنْ رَضِيَ عَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَمَنْ غَضِبَ عَنْهُ
غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَإِنْ تَلَبَّاهُ وَتَلَبَّاهُ بِغَضَبِي أَسِيرَ إِلَى بَيْنِ يَدَيْهِ لَعَلَّكُمْ تَمُوتُونَ كَمَا مَاتَ إِبْرَاهِيمُ خَدَا
صَلَّى عَلَيْهِ وَآلَهُ وَسَلَّمَ كَمَا شَدَّ بِرِدْءِهِ شَيْءَ غَضَبِي وَأَغْضَبِي بِرَسُولِي خَلَا غَضَبِي مَلَكَهُ أَوْ كَيْفَ كَرِهْتُمْ لَمْ تَخَفُوا مِنْ بَيْنِي بِرَأْيِي أَيْدَا أَوْ أَرَادُوا أَنْ يَكُونَ أَوْ يَكُونَ أَيْدَا
وَأَنَا أَعُوذُ مِنْ عَذَابِي أَنْ يَجْعَلَ مِنْكُمْ **مُحْصِرِينَ** وَكَأَنَّ فِي الْمَطْلَبِ وَغَيْرِ الْمَطْلَبِ
وَأَمَّا مَنْ شَاقَّ عَلَيْهِ مَا رَأَى سُلْطَانُ الْفَارِسِيِّ صَلَّاهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ
صَلَّى عَلَيْهِ وَآلَهُ وَسَلَّمَ إِنْ سُلْطَانُ الْفَارِسِيِّ خَالَطَ الْبَقِيَّ فَيُؤَيِّدُ الْخَبِيَّةَ وَمَنْ أَيْقَضَهَا أَهْلُ
الْفَارِسِ سُلْطَانُ خَطِيئَةٍ تَنْفَعُ فِي مَاتِ سَوَاحِلِ أَمْرِ تِلْكَ الْخَطِيئَةِ الْمَوْتِ وَالْعَبْرَ
وَالْمِزَانَ وَالْحُجْرَ وَالْقَصْرَ وَالْحَاسِبَةَ فَمَنْ رَضِيَ عَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَمَنْ غَضِبَ عَنْهُ
غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَإِنْ تَلَبَّاهُ وَتَلَبَّاهُ بِغَضَبِي أَسِيرَ إِلَى بَيْنِ يَدَيْهِ لَعَلَّكُمْ تَمُوتُونَ كَمَا مَاتَ إِبْرَاهِيمُ خَدَا
صَلَّى عَلَيْهِ وَآلَهُ وَسَلَّمَ كَمَا شَدَّ بِرِدْءِهِ شَيْءَ غَضَبِي وَأَغْضَبِي بِرَسُولِي خَلَا غَضَبِي مَلَكَهُ أَوْ كَيْفَ كَرِهْتُمْ لَمْ تَخَفُوا مِنْ بَيْنِي بِرَأْيِي أَيْدَا أَوْ أَرَادُوا أَنْ يَكُونَ أَوْ يَكُونَ أَيْدَا
وَأَنَا أَعُوذُ مِنْ عَذَابِي أَنْ يَجْعَلَ مِنْكُمْ **مُحْصِرِينَ** وَكَأَنَّ فِي الْمَطْلَبِ وَغَيْرِ الْمَطْلَبِ

تنافضا الا وكي كفتب كره فاعلم به و غضب كره است بر خدا بنشانی
 ای همان دای که کلام کند و حضرت فاعلم به و غضب كره است بر خدا بنشانی
 علیه و دای که کلام کند و حضرت فاعلم به و غضب كره است بر خدا بنشانی
 و دای که کلام کند و حضرت فاعلم به و غضب كره است بر خدا بنشانی
 تا انوار عالم هست و جبهه شادان بر فاعلم به و غضب كره است بر خدا بنشانی
 مرکب دای و المشاب و روی محمد بن خالد قاصد شونید بر علی و علی بن ابی طالب
 قاصد شونید علی بن ابی طالب و علی بن ابی طالب و علی بن ابی طالب
 نبیره و علی بن ابی طالب و علی بن ابی طالب و علی بن ابی طالب
 علیه و علی بن ابی طالب و علی بن ابی طالب و علی بن ابی طالب
 از و الله و علی بن ابی طالب و علی بن ابی طالب و علی بن ابی طالب
 علی بن ابی طالب و علی بن ابی طالب و علی بن ابی طالب و علی بن ابی طالب
 و حضرت علی بن ابی طالب و علی بن ابی طالب و علی بن ابی طالب
 معین و علی بن ابی طالب و علی بن ابی طالب و علی بن ابی طالب
 خبر داد و حضرت امام زین العابدین علیه السلام و علی بن ابی طالب
 گفت خبر داد و حضرت امام حسین علیه السلام و علی بن ابی طالب
 گفت خبر داد و حضرت امیر المومنین علی بن ابی طالب و علی بن ابی طالب

می خورد و گفت خبر داد و حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله و علی بن ابی طالب
 بود می خورد و گفت خبر داد و حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله و علی بن ابی طالب
 است و علی بن ابی طالب و علی بن ابی طالب و علی بن ابی طالب
 کرده اند و علی بن ابی طالب و علی بن ابی طالب و علی بن ابی طالب
 خود را گرفته بود و حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله و علی بن ابی طالب
 ذکر این حدیث و حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله و علی بن ابی طالب
 روایت حدیث و حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله و علی بن ابی طالب
 این حدیث و حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله و علی بن ابی طالب
 قضا و اودامات و در وقت نقل حدیث و حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله و علی بن ابی طالب
 استماع یافته اند و حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله و علی بن ابی طالب
 فرمودند و حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله و علی بن ابی طالب
 حضرت جعفر و حضرت امیر المومنین علی بن ابی طالب و حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله و علی بن ابی طالب
 آن شب معین و حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله و علی بن ابی طالب
 و در خانه و حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله و علی بن ابی طالب
 بود و وفای آن شریفه و حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله و علی بن ابی طالب
 حدیث بر کسی که اینها را دارد و حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله و علی بن ابی طالب

مسقط

1957

۱۵

[illegible]

23-09

147

1. 4

542

ما کان علیاً فاما طیباً و قال الشاهد علیه السلام لیس بینکم و بین من لا اله الا الله
 قبل فانی علی الخیر قل الذی یحیی و یمیت فی خطا البراءة فمن خالفکم و عجزه فابروا
 منه دان کان علیاً فاما طیباً و قال الشاهد علیه السلام لا طایفه فی ائمه بعد الله انه
 لیس علیاً فانی ما نسیم علیه و ان یروى عنه و قال الله سبحانه و تعالی من یتبع
 ایتا و یوید رضوان الله علیه افقاد ما دریا و ان یوید ائمت که ایشان از رسول
 و دوستان ایشان را جنت از برای که و دوستان ایشان از برای که و الله عطا کرد
 لا اله الا الله علیه تا آخر و پس بر آن قیل از هر قوم شد و صدق بر ایشان تمام است زیرا
 که جبر و ستمای مردم است و باکی است از برای مردمان مکرر و قد دادند خدا مان
 و کثیر را که علیه آنرا کرده باشد که آن را باز است و هیچ پیوسته و قد دادند خدا مان
 دینا دادند و باو دادند که حلاست ایشان را اگر نهایت انظار را باشد و قد
 تالیفی چنانچه در امامان پیش و او شد که در وقت ضرورت بیدار گشته از
 آب و شراب و از برای آنکه ایشان را از این منسوخ کرده اند از هر غیره حاجت بر نایند
 قدر علی از زکوة با ایشان داده میشود و اعتقاد ما در مذنبین از ایشان
 ائمت که کلاه ایشان و چندان دیگر است و اعتقاد ما در حق بیک کار از ایشان
 است که قوابل ایشان و چندان دیگر است و همه که بگویند بجهت قول پیغمبر
 صلوات الله علیه و آله و روایتی که نقل کرده بر نماند او طالب علی علیه و جعفر و یوسف

و شهادت

دختران ما مثل پسران ما اند و پسران ما مثل دختران ما اند و پیوسته حضرت
 ماد و علی علیه السلام هر که عقلت در بخدا کند و دوستی کند با دشمنان خدای و دشمنی
 کند با دوستان خدای پس براری از ایشان را جنت است هر که باشد از هر قبیل
 که باشد و امیر المؤمنین علیه السلام فرموده است پیغمبر خود را و پیغمبر خدای را که تو اسم و نسب
 تو را شرافت تو به شرافت از دیگران تو سبب بدادن تو و حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
 علیه السلام فرمود که محبت و اعتقاد و اخلاص من بر امیر المؤمنین را صلوات الله علیه نزد من
 خوشتر است از آن که در آن سن از حضرت و پیوسته خدا و حضرت امام جعفر صادق
 علیه السلام که از محبت تو بود که است که محترم باشد بر پیغمبر صلوات الله علیه و آله
 بخاک او را و محبت استنهار با آنکه حوایل ایشان ممدوح و بد ایشان مذموم اند و خدا
 آورده آنکه هر که با او محبت کند و جداستند با او را بر شرفیه در بی مقام از ایشان که
 کسی و هم کند که در آنجا اینها علیهم السلام با بدیهه ممدوح نباشند و فاسد و در بیان
 ایشان نباشد با آنکه منظور ایشان با آن نباشد که شوای ایشان از دین به بود و خارج
 بیکدیگر که آنکه مثل شوای آنها را با خود قول خدای عز و جل را و گفت از سلسله
 تو خدای و از هم میجویند که فی ذلک ربهم الشوای و الکتاب فیهما منتهی و کثیر و شمس
 فاسیقین و تمسید را به قیل از پیوسته و شد و پیوسته خدا و حضرت امام جعفر صادق
 علیه السلام از معنی قول خدای عز و جل فم آوینا الکتاب بالذین استغفبنا فانا انحر

علیه حضرت در عرض گفتن و همان شاکت بود که من چنان را اوعبدالله علیه السلام
 چیست ترا حکم میکنی ای جوان گفت ای پسر من لازم که دوام بر نفس خود که خوف
 زخم و دجله و کج کردن بجای بود تا تو حقیق بودی و مؤدب حضرت امام جعفر طاهر علیه السلام
 جعفری که از آن دام ترا در حکم حق کرد و حکم خود را در حکم حقان نیلادست بیدهم
 ای را که نیست خلقی و کونا و احدی که نه کفایت برای او شریکی گوشت زنده نه
 فرزندی بی و نه از خود حلقه قطعی که هیچ معنی از او را و انانیت نکند از
 حاکم تشبیه بقی برای شاه بودن صفات او بعضی آن مخلوقین و بدست کسی که خدای
 این کلام از روی او بیان و قیاس است که لا یجوز ولا تعزیر الخ و این کلام همان
 موافق حدیث شریف حضرت ابوعبدالله علیه السلام است که لا تعزیر لکلی امر
 بیک الا برین و الا توکل و تحقیق بر در کتب و مصنفان خود هر یک چنان شده اند
 چنانکه سیدنا العلام با تحقیق ثالث العلیین بر سر این باق التبرع بالمال و الخسفی
 جلاله و العزیز و الخ و در کتابها فایزانه که در باب قضایا و قد تالیف مؤرخه
 احدیست را و بعد از این نوشته که لا یجوز ان ینت که در افاضل العباد جعفری و کاف
 فایزانه نیست با یفقی که اختصار این ایشان نماند و حضرت خواجه و نه
 این امور و ابوالشمار در پی سلسله علماء بقدمت کامله خود از دست ایشان
 جاریه رسانده و تعویض کجی اسباب تعویض اعدا و اعباد را ندیده و چون خداوند حقیر

مکانی که در آنجا
قرار دارد و در آنجا
قرار دارد و در آنجا

رضی

[illegible]

مذکور

شأنه في دعائه وان ابن ابوكيه رحمه الله كذا في كتابكم وبعثوا
فأبوا منه مستغاثا ويشود كذا على غيره في كتابكم وبعثوا
في غيره وبعثوا برأيه وتبرؤا منه وبعثوا بحال ومورده كذا في كتابكم وبعثوا
بشود وحديثه في رواه وبعثوا كذا في كتابكم وبعثوا في غيره
طاهر عن طاهر عليه السلام في كتابكم وبعثوا في غيره
الما في غيره في رواه وبعثوا في غيره في كتابكم وبعثوا
ذكر في كتابكم وبعثوا في غيره في كتابكم وبعثوا في غيره
تبرؤا من غيره في كتابكم وبعثوا في غيره في كتابكم
ابن ابوكيه عليه السلام في كتابكم وبعثوا في غيره في كتابكم
فأبوا منه مستغاثا ويشود كذا على غيره في كتابكم وبعثوا
الحسين بن أحمد بن محمد بن علي بن أبي طالب في كتابكم وبعثوا
علي بن أبي طالب عليه السلام في كتابكم وبعثوا في غيره في كتابكم
حدثنا أبو العزيم الملقب بن أحمد القزويني في كتابكم وبعثوا في غيره في كتابكم
حدثنا الحسن بن علي بن فضال في كتابكم وبعثوا في غيره في كتابكم
علي السلام في كتابكم وبعثوا في غيره في كتابكم
وتبرؤا من غيره في كتابكم وبعثوا في غيره في كتابكم

فأبوا منه مستغاثا ويشود كذا على غيره في كتابكم وبعثوا
في غيره وبعثوا برأيه وتبرؤا منه وبعثوا بحال ومورده كذا في كتابكم وبعثوا
بشود وحديثه في رواه وبعثوا كذا في كتابكم وبعثوا في غيره
طاهر عن طاهر عليه السلام في كتابكم وبعثوا في غيره
الما في غيره في رواه وبعثوا في غيره في كتابكم وبعثوا
ذكر في كتابكم وبعثوا في غيره في كتابكم وبعثوا في غيره
تبرؤا من غيره في كتابكم وبعثوا في غيره في كتابكم
ابن ابوكيه عليه السلام في كتابكم وبعثوا في غيره في كتابكم
فأبوا منه مستغاثا ويشود كذا على غيره في كتابكم وبعثوا
الحسين بن أحمد بن محمد بن علي بن أبي طالب في كتابكم وبعثوا
علي بن أبي طالب عليه السلام في كتابكم وبعثوا في غيره في كتابكم
حدثنا أبو العزيم الملقب بن أحمد القزويني في كتابكم وبعثوا في غيره في كتابكم
حدثنا الحسن بن علي بن فضال في كتابكم وبعثوا في غيره في كتابكم
علي السلام في كتابكم وبعثوا في غيره في كتابكم
وتبرؤا من غيره في كتابكم وبعثوا في غيره في كتابكم

در میان شما که میگوید که او را در خداوند شکر کند از شما که او را اعظم
 بپوشد و باید که خدا را از کلاه پاک کردی بر فرموده هیهات اویسمی
 بقیه کعبه شایسته و ظاهر کرده هشت را از برای کسی که اعانت او کند اگر چه بد
 جنتی باشد و خلق کرده است نادرا از برای کسی که با او باشد آنچه غریب
 خوش باشد یا نیت که خدای تعالی میفرماید بر هر کاه و میدان خود در سو و مرد از
 نفع و منفعت آنچه است که با آن زمین شوند و قیامت با آن قائم شود بر زمین باشد یا نه
 ایشان در از زمین خلافت نبی نفع ندهد یعنی خوشی بر خوشی و هم نکند
 جهت آنکه خود مشغول باشد و بخود در میان که یوم یغفر الله من اذنیه و اولیه
و آیه تا آخر بلکه این معنی ممکن است که نسبت به مرتب بر هر حال که باشد و اله
 باشد تا آنکه با احوال دیگر دال بر آنست که نسبت آن حضرت منقطع بشود و نفع رسید
 تناقض باشد باشد و منتهی در چشم بیان شدت احوال و نفع باشد یا آنکه کفر
 مقصود از این کلام آن باشد که کسی که با او بود و عیسان او بر تبه احوال
 رسیدن باشد که شایسته عیسا و هم اقرار بر آنست حضرت رسول الله صلی الله علیه
 و آله و آله معصومین علیهم السلام فرات نبی اگر چه شریف تر نبی باشد و نبی
 نبی و آله معصومین علیهم السلام در مقام تقوی و انبیا و انکار خود
 بخاطر این بخت از این حضرت ثابت میمانند و ما لهذا و خود را میگویند که این

در میان

در حقیقت کماله و غیر این از ادعیه مافوق واقع است و با منظر آن باشد که هیچ
 شقی مان آصل هشت و اکل و منخ باشد به اهل و رخ سحاب باشد و اهل هشت
 سحاب و پیوسته یکدیگر از حال خود و حجت مشغول هیهات بخود و این نیز غایب
 باشد اما بعد از غایب از حال یکدیگر میگویند که لقله قضا و قبل یقضیه علی
جنتی قضا قون بر هر کاه که باشد تر از دهنای خود را و با بخت و احوال که
 اکثر ایشانند و سکار از در کائنات و منخ و دستنکند بعد از هشت و با
 سحرانست که کانی که نماید و احوال سلب باشد که از نزد خدای و منخ و قد
 باشد هر ایشان را بزانند و دستکاران و رسیدگان بروشنه روان و هر که سبک
 باشد تر از دهنای خود را و حجت آنکه علی سلب شود باشد چون شرکان و منافقان
 یا ادر احقین و عمل خوب نباشد که او را و زنی بود و بخت قبول رسد تر از خدای پس
 اکثر آنانند که زین کنند و منشیای خود و بعضی را با هم پند فطرت و واد و نفع
 از دهنای خدای خود و در دهنای خود پندارند و در خلاصه المله و منخ و
 آیه کریمه یوم یغفر الله الشیء و یقتلون اقربا مسلواست یعنی و زنی که درین
 شود و در صورتی که فاسد بر نیاید شما کون کون عتله از دهنای خود و بعضی
 کاه عتله را که روی با بخت خود و در تنبیر سلبی و کشف و طریقی و غیر آن مگر
 که معاذ جیل و زنی با حضرت و ثالث سواله علیه و آله در میان اینها و کاه عتله را

[illegible]

Vol. 2, p. 10

وكان بلاطين

[illegible]

تتمتع به و انقضائه
بجمله اشیاء و احوال

۱- در امور عسکریه
 ۲- در امور دولتی
 ۳- در امور مالی
 ۴- در امور اجتماعی
 ۵- در امور فرهنگی
 ۶- در امور علمی
 ۷- در امور ادبی
 ۸- در امور هنری
 ۹- در امور ورزشی
 ۱۰- در امور تفریحی

